

Sabah.info

Godina XVI. / Broj 83 / Zagreb, siječanj/januar 2022. / ISSN 1846-243X

LIST SABORA BOŠNJAČKIH ASOCIJACIJA HRVATSKE

Sabor bošnjačkih asocijacija Republike Hrvatske i Uredništvo glasila SABAH info žele svim članicama SABAH-a i čitateljicama i čitateljima lista SRETNU I USPJEŠNU NOVU 2022. GODINU

Napustio nas je Hamdija Malić, sjajan čovjek, bivši predsjednik SABAH-a i predsjednik Udruge Bošnjaka branitelja Domovinskog rata RH. Počivao u miru, dragi prijatelju!

Poštovane čitateljice,
poštovani čitatelji!

U nizu priloga u ovom 83. broju lista SABAHA info skrećemo van pozornost na okrugli stol u Splitu o temi „Bošnjaci-stanje i perspektiva“ koji je pokušao odgovoriti na oduvijek aktualno pitanje kako da lje unaprijediti rad bošnjačkih asocijacija u Hrvatskoj i osigurati mnogo veći stupanj zajedničkog djelovanja. Predsjednik Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske Kadro Kulašin naglasio je da postoje veliki potencijali zajedničkog rada i to ilustriраo podatkom da Bošnjakinje i Bošnjaci u svojim redovima imaju 505 vijećnika, 8 predstavnika i sveukupno 513 osoba koje se legitimno mogu boriti za povoljniji status Bošnjačke nacionalne manjine u RH. Ali, tu je odmah problem zajedničkog djelovanja. Rahmetli Hamdija Malić davno se zalagao za ujedinjenje bošnjačkih asocijacija, jer bi se smanjio broj kolosjeka po kojim hodamo u ostvarivanju istih ili sličnih ciljeva i interesa naše nacionalne manjine, a to bi bio revolucionarni preokret.

„Predlagao sam ujedinjenje SABAHA-a i BNZ u jedinstvenu udrugu pod (prijevice) nazivom SABOR BOŠNJAČKE NACIONALNE ZAJEDNICE RH ili slično, no međutim kao da se neki boje izgubiti svoje pozicije sa kojih smatraju da su nezamjenjivi ili iz drugih razloga se to još ne prihvata. Izlaz je u racionalizaciji i u jedinstvu i zajedništvu, a ne u rascjepkanosti i razjedinjenosti koja očito nekim odgovara, kazao je Hamdija.

Napustio nas je Hamdija, sjajan čovjek koji je svojom društvenom angažiranošću, a napose sudjelovanjem u Domovinskom ratu RH ostavio sjajan pečat u sveukupnom radu i djelovanju Bošnjakinja i Bošnjaka Hrvatske.

S poštovanjem!

*Glavni i odgovorni urednik
Asim Čabaravdić*

25. STUDENI/NOVEMBAR

SARAJEVO

Upovodu 25. novembra/studenog, Dana državnosti Bosne i Hercegovine, na brdu Hum u Sarajevu uz prisustvo velikog broja zvaničnika, podignuta je zastava BiH na datum kada je prije 78 godina održano Prvo zasjedanje ZAVNOBiH-a u Mrkonjić Gradu na kojem su donesene odluke o obnovi državnosti Bosne i Hercegovine. Originalni dokumenti kao što je Rezolucija s Prvog zasjedanja ZAVNOBiH-a u Mrkonjić Gradu 25/26. novembra/studenog 1943. godine, kojom su se Srbi, Hrvati i Muslimani opredijelili za obnovu državnosti Bosne i Hercegovine, te Deklaracija o pravima građana s Drugog zasjedanja ZAVNOBiH-a održanom 1. juna/lipnja 1944. godine u Sanskom Mostu, samo su dio iznimno važne građe koja govori o historijskim odlukama.

Prvo zasjedanje Zemaljskog antifašističkog vijeća narodnog oslobođenja BiH-ZAVNOBiH je bilo i konstituirajuća skupština. ZAVNOBiH je osnovan kao centralno političko predstavništvo Narodnooslobodilačkog pokreta (NOP-a) i najvišeg organa narodne vlasti Bosne i Hercegovine. Odbornici su usvojili Rezoluciju ZAVNOBiH-a i Proglas narodima BiH u kojima se ističe da ubuduće BiH i njene narode u zemlji i inostranstvu, mogu zastupati i predstavljati samo ZAVNOBiH i AVNOJ.

Predsjedavajući i član Predsjedništva BiH Željko Komšić i Šefik Džaferović, povodom 25. novembra/studenog, Dana državnosti BiH, položili su cvijeće na spomen-obilježju Vječna vatra u Sarajevu. Uz njih cvijeće između ostalih položili su i Bakir Izetbegović, zamjenik predsjedavajućeg Doma naroda Parlamentarne skupštine BiH, Edin Forto, premijer Vlade Kantona Sarajevo, delegacije Saveza antifašista i boraca narodnooslobodilačkog rata (SABNOR-a) BiH i KS, kao i Koordinacije boračkih organizacija KS. Željko Komšić i Šefik Džaferović položili su cvijeće na Mezarju Kovači i mezaru prvog predsjednika RBiH Alije Izetbegovića, Spomen-obilježju djeci opkoljenog Sarajeva 1992.-1995. te u Spomen-parku Vraca.

Predsjedavajući Predsjedništva BiH Željko Komšić je, povodom obilježavanja Dana državnosti BiH, u Vijećnici prisustvovao i održao govor na zajedničkoj Svečanoj akademiji u organizaciji Kantona Sarajevo, Grada Sarajeva i općina Kantona Sarajevo u Vijećnici.

DAN DRŽAVNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE

SPLIT

SVEČANO OBILJEŽEN DAN DRŽAVNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE

Na početku svečanosti intonirane su himne Republike Hrvatske i BiH. Predsjednik Kulturnog društva Bošnjačka "Preporod" Split Edin Nurkić podsjetio je kako se Dan državnosti Bosne i Hercegovine obilježava na dan kad je prije 78 godina, za vrijeme Drugog svjetskog rata, 25. studenoga 1943. godine, održano Prvo zasjedanje ZAVNOBiH u Mrkonjić Gradu, na kojem je donesena odluka o obnovi državnosti BiH.

"Rezolucija s prvog zasjedanja ZAVNOBiH, održanog u Mrkonjić Gradu 1943. godine, ima i danas izrazito aktualni slogan: Bosna i Hercegovina - ni srpska ni hrvatska ni muslimanska, nego i srpska i hrvatska i muslimanska", naglasio je Nurkić.

Predsjednik Koordinacije bošnjačkih udruga Splita i Split-sko-dalmatinske županije Kadro Kulašin je istaknuo kako su kroz povijest Bosnu i Hercegovinu zavoljeli mnogi putopisci, hodočasnici, konzuli i drugi dobrohotni namjernici.

ROVINJ

MULTIKULTURALNOST JE U ISTRI NAČIN ŽIVOTA

"Mi Bošnjaci Istarske županije kao i do sada dati ćemo svoj doprinos u promoviranju i obilježavanju Dana državnosti, jednog od najznačajnijih datuma u povijesti Bosne i Hercegovine. To nam omogućavaju naša domovina Republika Hrvatska i Istarska županija koja je postavila održive visoke standarde za sve građane Istre pa tako i za manjine čija je temeljna vrednota antifašizam koji je ugrađen i u temelje državnosti BiH 25. studenog/novembra 1943. godine", rekao je na središnjoj proslavi Dana državnosti BiH u Istri Muhamed Muratagić, predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije koji je govorio i o burnoj prošlosti BiH.

Svečanosti je bilo nazočno više uzvanika, a među njima i Tea Batel, pročelnica Upravnog odjela za talijansku nacionalnu zajednicu i druge etničke skupine Istarske županije, koja je u svojem obraćanju u ime župana Borisa Miletića čestitala Dan državnosti BiH istaknuvši da Istra ne bi bila regija u kojoj je multikulturalnost način života bez ljudi koji s poštovanjem i ljubavlju brinu o svojoj kulturi i tradiciji, kao što to čine i pripadnici bošnjačke nacionalne manjine u Istri.

Svečanosti, koju su organizirali Vijeće bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije i grada Rovinja te Udruga mlađih Bošnjaka grada Rovinja, prisustvovali su gradski čelnici Rovinja i Poreča, imam Islamske zajednice Pula Omer ef. Omanović te više čelnika udruga i vijeća bošnjačke nacionalne manjine u Istri. U kulturno-umjetničkom programu svečanosti Almira Raimović iz Pule interpretirala je stihove pjesme „Bošnjak“, autora Adema Kurpejović, Rožaje, a mješoviti zbor Folklorne skupine „Buzetski biseri“ predstavio se u video uratku s pjesmama „Moja Bosna“ i „Crven fesić“.

Pri tomu je Kulašin čitao dijelove nekoliko putopisa koje su strani autori pisali o Bosni i Hercegovini.

„Školsko obrazovanje je relativno još rijetkost, ali srčani i duševni odgoj vlada svugdje i čini se da je u tome islam polučio izvrstan uspjeh“, napisao je švedski geolog August Heimer u svojem putopisu Kroz Bosnu i Hercegovinu - ilustrirani povijesni, geografski i etnografski opis iz 1870. godine, kojeg je citirao Kulašin.

U ime splitskoga gradonačelnika Ivice Puljka Dan državnosti BiH na svečanosti je čestitao njegov zamjenik i izaslanik Antonio Kuzmanić, dok je u ime župana Blaženka Bobana čestitao njegov izaslanik Damir Gabrić. U sklopu zabavnoga programa izведен je prikaz monodrame Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog autora Ibrahima Durakovica u izvedbi Dramske skupine KDB Preporod Split. Udruga Bošnjaka branitelja DR HR – ogrank grada Splita i Split-sko-dalmatinske županije upriličila je predstavljanje knjige MARTIRIJ BOŠNJAKA dr. sc. Stjepana Lapende.

Izvor: ča, os, agencije

Rovinj

Okrugli stol „Bošnjaci-stanje

I u pandemijskim uvjetima bošnjačke asocijacije nisu mirovale

Gost Kemo Sarač, pomoćnik ministra u Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice, Sektor za iseljeništvo

Udvorani Hotel Zagreb u Splitu, 18. prosinca/decembra 2021. godine, u organizaciji Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske održan je Okrugli stol o temi „Bošnjaci-stanje i perspektiva“. U Splitu je proučena fatiha za rahmetli **Hamdiju Maliću** i minutim šutnje odana počast preminulom dužnosniku SABAH-a i braniteljske udruge Bošnjaka, potpredsjedniku i ranije predsjedniku Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske i predsjedniku UBBDRRH. Veliki je broj Bošnjaka dao život za neovisnost BiH i Republike Hrvatske, a naš poštovani rahmetli Hamdija uz to je nesebično dao sebe za bolju sadašnjost i budućnost Bošnjaka i Bošnjakinja u RH. Sudionici su na splitskom Gradskom groblju Lovrinac odali počast i položili ljiljane i cvjetni aranžman uz molitvu za poginule koju je vodio glavni splitski imam **Vahid ef. Hadžić**. I ovom prigodom potvrđeno je da su sjećanja na branitelje i njihove žrtve trajne te da postoji opravdana potreba da bude pravilo uvodnog događaja u sva okupljanja Bošnjakinja i Bošnjaka u Republici Hrvatskoj, što je predložio Kadro Kulašin.

Okrugli stol održan je sukladno s epidemiološkim mjerama i obvezna je bila EU digitalna COVID potvrda, potvrda da je sudionik prebolio ili negativan PCR test. Okrugli stol održan je uz finansijsku potporu Savjeta za nacionalne manjine RH.

Na okrugli stol moderator kojeg je bio **Edin Nurkić**, predsjednik KDB „Preporod“ Split, pozvani su predstavnici članica SABAH-a, vijeća bošnjačke nacionalne manjine iz svih regija RH, pomoćnik ministra **Kemo Sarač** iz Ministarstva za ljudska prava i izbjeglice BiH (Sektor za iseljeništvo), **Vahid ef. Hadžić**, glavni imam Medžlisa Split i vjeroučiteljica **Suada Hadžić**, a kao gošća bila je nazočna **dr. sc. Irma Mařić** iz Odsjeka za bosanski jezik i književnost Fakulteta humanističkih nauka Univerziteta "Džemal Bijedić" u Mostaru.

Edin Nurkić

Obraćajući se na početku rada predsjednik Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske **Kadro Kulašin** pozdravio je prisutne istakavši važnost ovakvih događanja gdje se mogu dati odgovori na neka važna pitanja i iskušenja s kojima se suočava bošnjačka nacionalna manjina i njeni pripadnici u svakidašnjem životu i radu u Republici Hrvatskoj. Čelnici čovjek SABAH-a potom je govorio o temi „Organiziranje i organizacije Bošnjaka u RH“ (Vijeća, predstavnici, udruge, humanitarne organizacije – međusobni odnos i njihova suradnja) te podsjetio na Ustav i zakonske mogućnosti okupljanja i djelovanja bošnjačke nacionalne manjine i iznio niz podataka o stanju i organiziranosti Bošnjaka u RH. U svom uvodnom izlaganju posebice se je osvrnuo na Ustavna zakonska prava i aktivnost vijeća i predstavnika bošnjačke nacionalne manjine koji djeluju u Hrvatskoj kao dio lokalne uprave i samouprave, te naveo interesantne podatke o snazi i mogućnostima djelovanja:

505 VIJEĆNIKA, 8 PREDSTAVNIKA i SVEUKUPNO 513 OSOBA KOJE SE LEGITIMNO MOGU BORITI ZA POVOLJNIJU STATUS BOŠNJAČKE NACIONALNE MANJINE U RH.

Kulašin je dodao da djeluje i Koordinacija županijskih vijeća, Vijeća Grada Zagreba i predstavnika za županije bošnjačke nacionalne manjine u RH, a Koordinaciju čini 10 županijskih vijeća i 4 predstavnika po županijama. Ocjijenio je kako je financiranje vijeća, predstavnika i udruga koje djeluju unutar bošnjačke zajednice djelomično dobro i prihvatljivo. Kulašin je preporučio da se posveti veća pažnja zajedničkom radu i organiziranju na tom planu.

Govoreći o radu i angažiranosti SABAH-a Kulašin je podsjetio da okuplja 36 udruga različitih djelatnosti: Kulturna društva Bošnjaka, kulturno umjetnička društva Bošnjaka, ogranke i samostalne udruge Bošnjačke nacionalne zajednice, braniteljske udruge, sportska društva i Šahovski klub,

i perspektiva“

dok izvan SABAH-a djeluje četrnaestak udruga: tri braniteljske udruge, BNV, BNZ (krovna i pojedini ogranci) i 3 humanitarne organizacije.

Nesumnjivo su zanimljive i kulturne i ostale manifestacije Bošnjaka u RH: Dan neovisnosti BiH, Dan državnosti BiH, Dana sjećanja na Srebrenicu, Dan bijelih traka, Dan Bošnjaka, Dani BH kulture, Dani Bošnjačke kulture, Smotra folklora i kulturnog stvaralaštva Bošnjaka u RH, Susret Bošnjaka Jugoistočne Evrope, Dan ljudskih prava, Smotra folkloru i prijateljstva i druge.

Drugo uvodno izlaganje imao je potpredsjednik SABAH-a **Muhamed Muratagić**, koji je ujedno i predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije. Muratagić je govorio o organiziranosti Bošnjaka u Istri s posebnim osvrtom na međusobnu suradnju i rezultate koji su postignuti, te istakao participaciju pripadnika bošnjačke nacionalne manjine u političkom životu općina, gradova i Županije. Muratagić je naglasio da međusobna suradnja na svim područjima djelovanja bošnjačke nacionalne manjine, te između svih organizacija, nema alternativu, a velik dio izlaganja posvetio je značaju aktivnosti Bošnjakinja i Bošnjaka Istre na uvođenju Bosanskog jezika i kulture kao izbornog predmeta u istarskim školama. U tome je od iznimne važnosti edukacija djece, mladih, ali i roditelja o učenju bosanskog jezika po modelu C.

Unatoč zapaženim ostvarenjima uvodna su izlaganja **Kadre Kulašina** i Mehmeda Muratagića ukazala i upozorila na slabosti u bošnjačkoj organiziranosti glede razine obrazovanja članica i članova. U praksi se bilježi da obrazovaniji pripadnici pokazuju manji interes za angažman i odlaze u inozemstvo, a upravo bi se od takvih očekivao angažman u vodstvu udruga u pripremi projekata za financiranje putem Savjeta za nacionalne manjine RH-e i lokalne samouprave. Isto tako osjeća se nedostatak horizontalne i vertikalne komunikacije bošnjačkih organizacija i komunikacije s lokalnom upravom, te nažalost, pretežito pojedinačno nastupanje prema lokalnoj zajednici u medijima i na društvenim mrežama umjesto zajedničkog nastupa.

Ibrahim Duraković i Kadre Kulašin

Značajne su prijetnje evidentne u društvenim procesima asimilacije i integracije Bošnjaka na planu nacionalnog i jezičnog (ne)izjašnjavanja, te uvijek aktualno pitanje da li smo „preorganizirani“. Vidljivo je to u činjenici kada udruge i vijeća na lokalnoj razini nastupaju samostalno sa zahtjevima prema lokalnoj upravi i prema drugim bošnjačkim organizacijama, ističući svoje prednosti pred drugima. Tu je i sveprisutna kruta podjela na pojedince intelektualce, organizacije udruga i vijeća i predstavnika Bošnjaka, političke stranke Bošnjaka i Islamsku zajednicu, čineći politiku Bošnjačkog korpusa, nažalost, razjedinjenom. Vjerojatno to najbolje ilustrira evidentan neuspjeh u izboru Saborskog zastupnika/ice iz redova pripadnika bošnjačke nacionalne manjine zbog manjka zajedništva. Ipak, ima i ohrabrujućih primjera uključivanje mladih u lokalnim sredinama, u Istri i Zagrebu ili uzorni primjeri gdje se sinergijom resursa i zajedničkim nastupom postižu bolji rezultati primjerice kroz dvije bošnjačke udruge i dva vijeća Bošnjaka u gradu Splitu i Splitsko-dalmatinskoj županiji.

U drugom dijelu okruglog stola, nakon pauze, predstavljena je tema “Suradnja bošnjačkih organizacija iz RH s institucijama i organizacijama u Bosni i Hercegovini” iz percepcije i pozicije iz institucija BiH-e, uz preporuke i prijedloge suradnje s Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice BiH, Sektor za iseljeništvo koje vodi pomoćnik ministra **Kemo Sarač**.

Sarač je u uvodnom dijelu upoznao sudionike s područjem djelovanja i programskim opredjeljenjima Ministarstava kroz suradnju s dijasporom, transfer znanja i sajam ideja te otvorenosti za institucionalnu suradnju i pomoći u zastupanju interesa i Bošnjaka kao jednog od tri konstitutivna naroda u BiH.

Svojim je izlaganjem Sarač jako zainteresirao sudionike interaktivnim pristupom i njegovo izlaganje su obasipali pitanjima i konkretnim očekivanjima Bošnjaka Hrvatske od institucija BiH. Među njima bilo je i pitanje sporazuma između vlada BiH i RH kako bi se poboljšao položaj Bošnjaka u Hrvatskoj s ciljem većeg uvažavanja, veće realizacije prava iz Ustavnog zakona i boljeg financiranja od strane državnog, regionalnog i lokalnog proračuna. Navedeno je kako postoje naznake o potpisivanju sporazuma o kulturnoj suradnji, no očito je da su politički proces u donošenju odluka složeni i dugotrajni s neizvjesnim ishodom. Pozitivni primjeri su do-

Kemo Sarač

SPLIT

lasci predstavnika ministarstava BiH u RH i izražena volja za ugovorima o suradnji, kao i posjete većeg broja dužnosnika iz BiH rezultat čega je pozitivna percepција Bošnjakinja i Bošnjaka da se matična državna vlast interesira za njih i za svoju dijasporu, jer 14 posto BDP-a BiH čine doznake dijaspore i veći je postotak ulaganja dijaspore od svih vrsta pomoći iz Europe i svijeta. Ali, postoje i nedostaci kao što je podatak da 50 posto djece u dijaspori nije upisano u BiH državljanstvo.

Intenzivno interaktivno izlaganje bilo je zaključeno s prijedlozima da pisma namjere i zaključke okruglog stola treba uputiti odgovornim ministarstvima (Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice, Ministarstvu vanjskih poslova i Ministarstvu civilnih poslova BiH), i institucijama (Predsjedništvu, Klubovima zastupnika, Komisiji za ljudska prava i manjinska prava BiH). Istodobno se podsjetilo i da se treba obratiti s razrađenim prijedlozima institucijama EU.

Nakon izlaganja pomoćnika ministra Sarača **Ibrahim Duraković** se založio za rješavanje problema zajedničkog zastupanja interesa Bošnjaka na nacionalnoj razini u RH ute-meljenjem nove udruge BOŠNJAČKI SABOR U REPUBLICI HRVATSKOJ kako bi se integracijom svih organizacija Bošnjaka u RH osigurao i najveći mogući legitimitet i u izboru jednog kandidata za saborskog zastupnika i za učinkovitije rješavanje svih poteškoća u razvoju bošnjačke nacionalne manjine.

Irma Marić i Ibrahim Duraković

Predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Grada Zagreba **Armin Hodžić** kazao je kako bi prijedloge kolege Ibrahima Durakovića modifirao i najveću snagu i legitimitet vidi u Koordinaciji županijskih vijeća, Vijeća Grada Zagreba i predstavnika za županije bošnjačke nacionalne manjine u RH za zastupanje interesa Bošnjaka s tim da treba razraditi mehanizam predstavnika Bošnjaka. Potvrdio je da se slaže s prijedlozima za veću i bolju komunikaciju, češće susrete, aktivnosti koje potiču Bošnjake na izjašnjavanje pri popisu stanovništva i u registru bираča, te za pitanje obrazovanja djece učenjem bosanskog jezika.

Moderator **Edin Nurkić**, predložio je osnivanje platforme On Line Bošnjaka Hrvatske za BiH kako bi se putem internetskog povezivanja (temeljem pozitivnih iskustva u sudjelovanju na platformi Dijaspora Online Check-in u kojem

Nura Mudrov

aktivno sudjeluje i Ministarstvo za ljudska prava i izbjeglice BiH, Sektor za iseljeništvo) intenzivirala suradnja Bošnjaka u Hrvatskoj organiziranjem sastanaka na daljinu.

Tijekom rasprave predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Karlovačke županije **Azim Durmić** predložio je da Bošnjaci na razini RH-e trebaju imati press službu radi medijskih priopćenja o važnim pitanjima za Bošnjake.

Početkom zadnjeg kruga rasprave i donošenja zaključaka, Kadro Kulašin je pozvao na uvažavanje svih prijedloga, te naveo kao primjer i prijedlog Ibrahima Durakovića koje ne treba odbaciti već tražiti najbolja i i zajednička rješenja do-nesena konsenzusom koja su iznad osobnih interesa, a ute-meljena na platformi bolje perspektive bošnjačke nacionalne manjine. Počasni predsjednik SABAHE Mehmed Džekić predložio je da se ustroje točke zaključaka okruglog stola po prioritetima koji je svaki za sebe projekt kojeg treba re-alizirati.

Nura Mudrov ustvrdila je da se stanje sa svim navedenim poteškoćama i problemima razjedinjenosti može promijeniti samo s pozitivnim promišljanjem i prihvaćanjem da je SABAHE krovna udruga Bošnjaka koja neosporno ima potencijal i resurse za realizaciju bolje perspektive za Bošnjake u RH, a predsjednik UBBDRH-Ogranak grada Pule i Istarske županije **Jasminko Hasanbašić** podržao je prijedloge i naglasio da se samo suradnjom sa Strankom demokratske akcije Hrvatske (SDAH) može doći do izbora saborskog zastupnika iz redova bošnjačke nacionalne manjine.

Član Savjeta za nacionalne manjine RH **Ishak Hodžić** sve-strano je sudionike upoznao s djelovanjem Savjeta iznijevši sve činjenice glede odluka za potporu programa nacionalnih manjina koje se donose na razini Savjeta, s posebnim osvrtom na Bošnjačke udruge. Ukazao je i na dobre primje-re rada udruga u Istri i Splitu te izrazio neslaganje s prijed-logom Durakovića za osnivanje Bošnjačkog sabora, jer je najprije konstatirao da imamo previše udruga i potom pred-ložio osnivanje nove organizacije. Sudionike okruglog stola Hodžić je podsjetio kako je SABAHE član Svjetskog saveza dijaspore u kojem je bio istaknuti član naše nacionalne manjine rahmetli Hamdija Malić. Govoreći o radu bošnjačkih udruga naročito je skrenuo pozornost na važnost provedbe Operativnog plana iz 2019. godine o edukaciji djece i mla-

SPLIT

deži za učenje bosanskog jezika koji se, za sada, ostvaruje u manjoj mjeri zbog malog interesa roditelja za uključivanje svoje djece i učenje bosanskog jezika po modelu C.

Predsjednik SABAH-e Kadro Kulašin je u interaktivnom razgovoru sa sudionicima predložio zaključke okruglog stola:

1. Neophodna je uspostava što tječnje suradnje i kvalitetnih odnosa između vijeća i udruga na svim razinama te iskazivanje većeg poštovanja u međusobnim odnosima. Poseban akcent je na usuglašavanje politika i zajedničkog donošenja odluka koje su važne za bošnjačku nacionalnu manjinu u RH na razini krovnih organizacija te bitnih ostalih osoba i čimbenika unutar bošnjačke zajednice. O tome će SABAH inicirati prvi zajednički sastanak.

2. Poticati djecu i mlade za što veće učešće u radu bošnjačkih organizacija. Neophodno je angažiranje glede pomlađivanje kadra u udrugama i vijećima. Valja osmislići način kako više motivirati roditelje i djecu za izbor predmeta „Bosanski jezik i kultura“ kao izborni u osnovnim i srednjim školama.

3. Ostvariti kontakte i suradnju s institucijama BiH prvenstveno s Ministarstvom za ljudska prava i izbjeglice, Ministarstvom vanjskih poslova i Predsjedništvom BiH te uspostaviti i odnose s parlamentarnim strankama u BiH.

4. Obzirom da je manji broj Bošnjaka u biračkom popisu u odnosu na stvarni broj naših ljudi porijeklom iz BiH, nužan je dodatni napor i angažman kako bi se što više onih koji se izjašnjavaju kao Muslimani izjasnili kao Bošnjaci.

5. Poboljšati medijsku vidljivost. Očekuje se nesebična pomoć onih koji imaju više iskustva u tim poslovima. Ukoliko bude potrebno organizirati i vanjsku pomoć stručnih osoba.

SPLIT

KEMO SARAČ, pomoćnik ministra u Ministarstvu za ljudska prava i izbjeglice, Sektor za iseljeništvo

-Meni je zaista bila velika čast i zadovoljstvo da prisustvujem jednom ovakvom događaju jednostavno radi toga što sam prepoznao da ovoliki broj predstavnika udruženja koji su sudjelovali u radu ovog sastanka odražava interes ne samo Bošnjaka nego i građana RH za onim što se zove organizacija i suradnja s BiH. Moj posao jeste da radim s bh. dijasporom (ne samo s Bošnjacima), ali sa zadovoljstvom želim istaći da Bošnjaci počinju sazrijevati ne samo kao nacionalna manjina nego i u jednom drugačijem kontekstu – izdižu se iznad onoga što trenutno jesu u sredini gdje djeluju i žive te ustvari vide da BiH jeste jedan cilj kojem oni treba da teže, ali i u sredini gdje žive i rade treba da se dodatno afirmišu. Ključna stvar koja se ovdje iskazala je intencija o jačoj koordinaciji Bošnjakinja i Bošnjaka u Hrvatskoj. Vjerujem da je to dobra osnova za svako daljnje djelovanje. Učesnici okruglog stola su shvatili da bez zajedničkog rada, dijaloga, konkretnog djelovanja, koordinacije i bez mlađih, nema opstanka ne samo kao nacionalne manjine nego i Bošnjaka ukupno. Riječ je o tome da se ovo odnosi na sve sredine, na sve zemlje, u kojima žive i djeluju Bošnjaci i Hercegovci. O tome se vodi briga u BiH, ali naša zemlja, sama po sebi, ima dovoljno problema koji ne ostavljaju neki prostor da na tom planu djeluje konkretnije, jače. Ovo nije isprika i nema opravdanja, ali moram da istaknem da нико у BiH nema stav da se ljudi van granica BiH pusti tek tako, da se ne brine o njima. Naprosto, ekonomski, politički, društveni uslovi, za sada, ne dopuštaju drugačiji pristup.

Svojim prisustvom kao predstavnik zvanične institucije želio sam ne samo da uveličam skup nego i da doprinesem kvalitetnoj raspravi okruglog stola, a koja bi trebala i da promijeni izvjesnu negativnu predodžbu glede suradnje s maticom zemljom. Na tom planu neophodno je da se razgovara s institucijama u BiH i da to može eventualno promijeniti tu negativnu sliku o (ne)suradnji kakva je do sada bila. Ne bih govorio o tome da li je netko kriv ili nije, nego se jednostavno ne treba vraćati na nešto što je bilo, ali je bitno da razgovaramo o tome što dalje učiniti da stanje mijenjamo na bolje. Bosna i Hercegovina je mlada država kao i njezina dijaspora, i premda je prošlo nekih 25 godina treba to uzeti u obzir. Neke stvari same

po sebi treba da nadodu, a valja djelovati pozitivno i biti tako usmjerен.

Odlazim iz Splita impresioniran entuzijazmom ovih ljudi koji djeluju u bošnjačkim asocijacijama i podvlačim s ponosom da ih je takve iznjedrila matica BiH. Naša zemlja iznjedri ne samo ljude s domoljubljem nego i to da su dobri, vrijedni, radini ljudi. Te značajke i takav stil ponašanja potvrđuje se širom svijeta, pa tako i u RH. Želim čestitati našim ljudima u RH na svemu što su uspjeli postići u životu i radu, a posebno na društvenom planu.

MEHMED DŽEKIĆ, počasni predsjednik SABAH-a

- Iz dugogodišnje prakse znam da su ovakvi skupovi i razgovori svakako korisni, ali nisam baš neki veliki optimista za budući rad, jer uz odgovornost u djelovanju, nažalost imamo i značajku neodgovornosti. Lijepo se mi dogovorimo kako treba raditi, ali u praksi to ne provodimo. Za okruglim stolom je bilo široko elaboriranje o našem radu, no mi se moramo koncentrirati na najbitnije zadaće koje su nam neophodne. Stoga sam u raspravi istaknuo da već sada počnemo raditi na posebnoj izbornoj jedinici za Bošnjake u RH, jer imamo jake argumente, moralne, etičke, ali i domoljubne. Borili smo se za integritet i suverenitet RH kao njeni građani. Usپoredo s tim valja stvarati pozitivnu klimu u bošnjačkom korpusu, u svim bošnjačkim asocijacijama da se na neki način kroz ovakav izborni zakon izborimo da imamo svog predstavnika u Saboru RH, kao što smo u nekoliko navrata imali. Mi to možemo, ako mi to hoćemo, ako želimo, ali nužno je zajedničko djelovanje.

U raspravi sam potakao i pitanje konzumiranja članka 22 Ustava RH o pravima nacionalnih manjina i o tome treba napraviti analizu i na temelju nje sastaviti odgovarajući plan aktivnosti. Također, i naša matična domovina, zapravo njezine institucije, trebale bi da potiču i rješavanje naših problema u RH. Pri tom ne mislim na materijalne ili socijalne nego na društvene probleme. U pogledu prijedloga o formiraju novih bošnjačkih organizacija smatram da to devalvira našu ukupnu organiziranost, jer i ove koje imamo treba reducirati tako da ih je manje, ali ustrojiti ih da imaju legitimitet, da predstavljaju Bošnjake na svim razinama počevši od lokalne do državne.

Asim Čabaravdić

Napustio nas je Hamdija Malić, dipl. iur. mr., sjajan čovjek, branitelj, odvjetnik, jednom riječju ljudina kakvog svaka sredina može poželjeti. Počivao u miru!

UZagrebu je 5. prosinca/decembra 2021. preminuo Hamdija Malić, Cazinjanin i predsjednik Udruge Bošnjaka Domovinskog rata, potpredsjednik i ranije predsjednik Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske. Preminuo je u 69. godini. Hamdija je rođen Cazinjanin, iz Stijene, Malića, a u Zagrebu je živio i radio zadnjih gotovo 35 godina. Izniman čovjek u svakom pogledu zaslužio je da ga se još dugo, dugo sjećamo po izvrsnom angažiranju na afirmaciji bošnjačke nacionalne manjine u Hrvatskoj. Hamdija će ostati upamćen kao istinski borac, domoljub koji je ostao vjeran svome Cazinu i BiH, te čovjek koji se u najtežim vremenima borio za mir, slobodu države u kojoj je živio.

Neka mu je vječni rahmet, a njegovoj porodici sabur.

TAKO JE GOVORIO HAMDIJA MALIĆ ZA SABAH info (36 broj) 2012.

ASIM ČABARAVDIĆ: S vremena na vrijeme se aktualizira tema o boljem zajedničkom djelovanju bošnjačkih asocijacija, uključujući i eventualno njihovo udruživanje. No, čini se da tako nešto još uvijek nije na pomolu?

HAMDIJA MALIĆ: Ako kažem da sam takve inicijative davao kroz razdoblje od kako sam se uključio u javni život naše nacionalne manjine ispast ću osoba koja pametuje, jer je to ono što naši ljudi najradije ističu osobi koja nešto predlaže. Međutim, neka kaže što tko hoće, stoji činjenica da sam jedan od nepopravljivo upornih inicijatora i zagovornika jedinstvenog djelovanja Bošnjaka na području RH.

Sam SABAH, čiji sam dugogodišnji član a sada i predsjednik, je u nekoliko navrata imenovao svoje predstavnike u povjerenstva (komisije – odbore i zovite to kako hoćete) sa zadatkom da u suradnji sa drugim institucijama (udrugama) Bošnjaka u RH utvrde zajedničke polazišne osnove ili kako to neki vole reći platformu za racionaliziranje i udruživanje kompatibilnih asocijacija u jednu koja bi bila glavni nositelj svih temeljnih djelovanja naše nacionalne manjine, što drugi nisu prihvatali. Da li zbog toga što sam to ja predlagao ili što sam to činio među prvim ili prvi ili iz nekih drugih razloga ili čak stoga što su to povezivali sa inicijativom nekog čiju nisu prihvaćali, to ne znam, ali takva inicijativa nije nailazila na plodno tlo unatoč svim objektivnim potrebama da se to i dogodi.

Na predloženi način i ujedinjenjem se smanjuje broj kolosjeka po kojim hodamo u ostvarivanju istih ili sličnih ciljeva i interesa naše nacionalne manjine, a to bi bio revolucionarni preokret. Predlagao sam ujedinjenje SABAH-a i BNZ-u u jedinstvenu udrugu pod (primjerice) nazivom SABOR BOŠNJAČKE NACIONALNE ZAJEDNICE RH ili slično, no međutim kao da se neki boje izgubiti svoje pozicije sa kojih smatraju da su nezamjenjivi ili iz drugih razloga se to još ne prihvata.

HAMDIJA MALIĆ SA SVJOM KNJIGOM BOŠNJACI BRANITELJI U DOMOVINSKOM RATU HRVATSKE

ča. I danas sam stajališta da je izlaz u racionalizaciji i u jedinstvu i zajedništvu a ne u rascjepkanosti i razjedinjenosti koja očito nekim odgovara. Zašto je to tako najvjerojatnije ni sami takvi to ne znaju objasniti i to kako ni sebi tako ni drugima koji za razliku od takvih misle različito od njih, a i sam pripadam u tu skupinu.

Ukupna sredstva koja odobrava Savjet za nacionalne manjine nisu dovoljna za sve ono što je potrebno da bi se njegovale sve tradicije i programske želje svakog, što je i razumljivo, ali ujedinjeni možemo postići daleko više i sa manje sredstava ili ih možemo u svakom slučaju racionalnije koristiti.

Vijeća za nacionalne manjine su posebna ustavna i zakonska kategorija udruženja i organizacija koja ima svoje područje djelovanja propisano zakonima ove države.

I sve kad se analizira dolazimo do zaključka da je najveći problem u nama samim koji nikako da iz najnovijih zbivanja izvučemo pouke i da konačno shvatimo da samo jedinstveni i civilizirani možemo naprijed i da tek kao takvi možemo biti sastavni dio ujedinjene Evrope. Negdje cca jedna petina evropskog stanovništva su ljudi islamske vjeroispovijesti koji su evropljani i po rođenju, čime je Evropa kontinent i tog dijela njenog stanovništva. Ja sam uvjeren da su evro-

pljani, koji nisu muslimani, spremni evropski život uređivati i sa muslimanima Evrope koji su sigurno, obzirom na okolnosti evropskog rođenja, življenja i porijekla, nešto drugačiji i različiti od muslimana sa drugih kontinenata, među inim i upravo zbog tih specifičnosti. Uvažavajući okolnosti u kojima se rađamo, živimo i radimo, muslimani Evrope trebaju ili bi trebali biti svjesni svoje uloge i odgovornosti koju imaju i upravo zato što smo i što su evropljani.

Muslimani trebaju i mogu dati doprinos kontinentu koji ravnopravno dijele sa drugim stanovništvom koje svakako ima svoja drugačija vjerska opredjeljenja u odnosu na muslimane i nitko nikom ne smije biti teret, a to je moguće i ne ovisi samo od evropljana koji nisu muslimani. Prema tome, sve kad zbrojimo i onda analiziramo, izravno djeluje i na mikro planu ali i na rad i aktivnosti nas samih unutar asocijacija u kojima nema drugih osim nas samih, pri čemu smo si često međusobni interni i najveći problem, i najčešće djelujući uskogrudno i suprotstavljeno.

Ako takvo što riješimo, sve prepreke za ujedinjeno djelovanje su nestale i lako ćemo naći po svim pitanjima zajednički interes u prvom redu sa nama samim, ali i sa ostalim stanovnicima našeg kontinenta koji imaju prihvatljive standarde za civilizirani način ponašanja, kojim nimalo ne narušavaju naš identitet i osjećaj. Primjer mogućeg zajedničkog djelovanja Bošnjaka je, među inim svakako program V smotre folklora i kulturnog stvaralaštva Bošnjaka u RH, ali ne i jedini.

I tu su se pojavile neke ali i mnoge razlike u pristupu realiziranja takvog programa, pa i unatoč tome što su neke aktivnosti izravno i na najzvaničnijim mjestima i sa zvaničnicima bošnjačkih predstavnika zajednički dogovorene. Umjesto da svi zasučemo rukave i da svatko da svoj doprinos u prezentiranju kulturnih dostignuća, mnogi koji se smatraju aktivistima bi svaki put mijenjali ono što su nekoliko dana prije tih promjena prethodno dogovorili i utvrdili, često i sami ne znajući na kraju što hoće.

Nije folklor samo ono čime bi se trebali pokazivati, tu su pisci, slikari, kulinari i da sve ne nabrajam, ali kad je u pitanju izravno angažiranje onda se mnogi distanciraju, i mnogim je teško bilo što konkretno učiniti, a to je tuga, a pogotovo što takvi samo kritiziraju one što su napravili nešto. Izuzetno je teško zaživjela ideja da se spomenuta smotra organizira šire od uskogrudnih shvaćanja kulture nekih aktivista, koji smatraju da je igranje kola glavna kulturna dimenzija. Takvi možda niti ne znaju da smo imali jednog od najvećih grafičara u povijesti ljudskog roda uopće i da smo smrću slikara Mersada Berbera ostali bez velikana svjetske grafike i umjetnosti, koji je bošnjačkog porijekla i korijena, što nam treba biti na ponos.

Umjesto da se ponosimo sa takvim i da svijetu pokažemo koga smo imali u našim redovima, i da je pripadao Bošnjacima, mnogi ga se nisu sjetili ni u trenutku njegove smrti, a na žalost to je naša svakodnevna zbilja i kad su u pitanju umjetnici iz drugih područja rada i djelovanja, ali i ne samo oni.

Nemamo snage priznati nekom da je napravio više nego ja i da je sposobniji nego ja i da više doprinosi općoj stvari nego ja, već takve kritiziramo i dovodimo ih pod lupu sumnji, e tu smo samo takvi «majstori»????????? Ako se samo

Hamdija Malić

netko pojavi sa općom i korisnom idejom, gazimo ga što više i trpamo ga što dublje samo da ne bi bio veći i priznatiji od mene, a to je tragedija, ali na žalost i naša stvarnost i svakodnevna zbilja.

Sad imamo i imali smo priliku da se pokažemo u pravom svjetlu i da pokušamo bar na jednom zadatku biti jedinstveni i pokazati više zajedništva, a dvorana košarkaškog centra «Dražen Petrović» u Zagrebu, to sigurno i nedvojbeno zaslužuje, pa pokazasmo se.

Svake godine se obilježava dan državnosti BiH ili dan njenе neovisnosti, pa smaram da sve asocijacije Bošnjaka na državnom nivou organiziranosti, prihvate inicijativu moje malenkosti i UBBDRH da u suradnji sa Veleposlanstvom odnosno Ambasadom BiH, odredimo delegaciju koja će tim povodom zajedno posjetiti i tradicionalno odavati počast braniteljima na spomeniku koji im je upravo, među inim smisleno i tome sagrađen. Uvjeren sam da će vlasti RH imati razumijevanja za naš zahtjev da se povodom obilježavanja nekih praznika RH, u službeni državni protokol utvrdi i odaavanje počasti poginulim braniteljima Bošnjacima izravno na Spomeniku u Zagrebu.

SEDMI SUSRET BOŠNJAKA JUGOISTOČNE

Istra most koji spaja Istok i Zapad!

Istru i Bosnu vežu multikulturalnost i multikonfesionalnost

Usubotu, 20. 11. 2021. u Domu hrvatskih branitelja otvorena je izložba 'Metamorfoza forme motiva bosanske kuće' Amera Hadžića, a nakon toga upriličen je okrugli stol

Izložbom likovno-grafičkih radova sarajevskog umjetnika Amera Hadžića pod nazivom 'Metamorfoza forme motiva bosanske kuće' započeo je 7. susret Bošnjaka jugoistočne Europe u Domu hrvatskih branitelja u Puli. Uz pozdravne govore predstavnika bošnjačke nacionalne manjine, izaslanike Bošnjaka iz gradova i općina iz Bosne i Hercegovine te Grada Pule i Istarske županije, započela je ova tradicionalna kulturna manifestacija.

Događaju su prisustvovali predsjednik Općinskog vijeća Općine Jablanica Emir Muratović, načelnik Općine Stari Grad Sarajevo Ibrahim Hadžibajrić, zamjenik pulskog gradonačelnika Bruno Cergnul, zamjenik istarskog župana Tullio Demetlika, predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije Muhamed Muratagić, predsjednica Bošnjačke nacionalne zajednice Pule i Istarske županije Almira Raimović te delegacija gostiju iz Bosne i Hercegovine. Zbog aktualnih epidemioloških mjera izostao je uobičajeni bogati glazbeni program, no događaj je pjesmom uveličao Fadil Gračić.

Izložba Bosanska kuća

Amer Hadžić je ciklus djela prikazanih na pulskoj izložbi stvarao nekoliko godina i kao poruku izložbe u Domu hrvatskih branitelja istaknuo predstavljanje svijetu onoga što kao umjetnik nosi u svojoj tradiciji.

- Ovu priliku za moje obraćanje bih iskoristio da vas sve srdačno pozdravim i srdačno se zahvalim na krasnoj organizaciji ove manifestacije koja istinski vrednuje tradiciju, kulturu i umjetnost bošnjačkog naroda. Velika mi je čest po prvi put izlagati u Puli moja likovna djela pod nazivom „Metamorfoza forme motiva bosanske kuće“. Mišljenja sam da svaki umjetnik mora krenuti od sebe i svoje tradicije, a sve vas molim da prilikom promatravanja grafičkih listova krenete od prvog do zadnjeg, kako bi u potpunosti doživjeli tu metamorfozu. Živim u Starom Gradu u Sarajevu i svaki dan prolazim pored ovakvih kuća i to je prvobitni razlog zbog kojega se bavim tom tematikom i tim motivom, istaknuo je Hadžić dodavši da je ciklus njegovih djela dosad bio predstavljen u Sarajevu, Beogradu i Podgorici i konačno stigao u Pulu, grad s kojim je oduševljen.

SEDMI SUSRET BOŠNJAKA JUGOISTOČNE EUROPE OTVORIO JE ZAMJENIK ISTARSKOG ŽUPANA TULIO DEMETLIKA:

-Pozdravljam vas srdačno u ime župana Borisa Miletića i svoje osobno ime, uz toplu dobrodošlicu u Istri svim sudionicima ove tradicionalne vrijedne manifestacije. Posebno

pozdravljam predsjednika Općinskog vijeća Općine Jablanica Emira Muratovića, načelnika Općine Stari Grad Sarajevo Ibrahima Hadžibajrić, te izražavam veliko zadovoljstvo da sam ovdje s vama i da ste mi ukazali čast da otvorim 7. SUSRETE BOŠNJAKA JUGOISTOČNE EUROPE. No, malo mi je krivo i žao što zbog pandemije tu nas nema više, kao ranije kada je nije bilo. Želim ovdje istaknuti da kultura povezuje narode, povezuje ljude, a to nam treba posebice danas. Podsetit ću da je predsjednik Općinskog vijeća Općine Jablanica Emir Muratović kazao da je njegova općina svojevrsna poveznica Bosne i Hercegovine, a ja bih rekao ovdje da je Istra most koji spaja Istok i Zapad. Upravo tu su se miješale razne kulture, bile seobe naroda, i od svih njih žitelji Istre su uzeli ono najbolje, a ono loše su odbacili.

O SUSRETU BOŠNJAKA JUGOISTOČNE EUROPE Muhamed Muratagić, predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije je izrazio žaljenje da zbog epidemioloških mjera nije bilo moguće da prisustvuje više Bošnjaka i Bošnjaka u našoj Istri i Puli.

- Mi želimo i naš je cilj da Bošnjaci dođu u Istru i Pulu i vide kako Bošnjaci žive i djeluju na ovom prelijepom poluotoku, poručio je Muhamed Muratagić, predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije.

Među gostima Susreta bio je i Ibrahim Hadžibajrić, načelnik općine Stari Grad Sarajevo.

-Izuzetno mi je draga da sam ovdje u Puli, u Istri, i posebno se na gostoprinstvu zahvaljujem dožupanu Tulliu Demetliku. Općina Stari grada Sarajevo ima širom svijeta 27 pobratimskih gradova, a grad prijatelj u Istri je Buzet. Također, Grad Sarajevo je pobratim s Pulom. Opština Stari Grad je srce i središte Kantona Sarajevo, a može se reći i Bosne i Hercegovine. Meni je ovo četvrti mandat obnašanja dužnosti načelnika Stari grad. U našoj opštini smještene su sve vjerske i sve važnije institucije BiH, te mnoge najpoznatije sarajevske građevine uključujući Gazi Husrev-begovu džamiju i Vijećnicu. Na našem se prostoru prelамaju sve kulture, a mogu slobodno reći i politike kada je u pitanju Opština Stari Grad. Istra je po tome specifična, kao što je i Opština Stari Grad specifična, gdje živi velik broj građana više nacionalnosti i upravo je to jedna velika prednost koja se kod nas i kod vas zna cijeniti na ekonomskom, poslovnom, pa i na političkom planu. Hvala Istri Republici Hrvatskoj na razumijevanju kada je u pitanju djelovanje bošnjačke zajednice, bošnjačke manjine u RH.

Obraćajući se u ime Grada Pule dogradonačelnik Bruno Bruno Cergnul na talijanskom i hrvatskom jeziku najprije uputio pozdrave u ime gradonačelnika dr. sc. Filipa Zorićić i osobno, te izrazio veliko zadovoljstvo da je Pula domaćin velike i vrijedne kulturne manifestacije SEDMOG SUSRETA BOŠNJAKA JUGOISTOČNE EUROPE.

Okrugli stol

Nakon izložbe održan je okrugli stol o prijateljskoj surad-

EUROPE U PULI

nji gradova i općina BiH i Istre, problemima i izazovima s kojima se susreću Bošnjaci i bošnjačka nacionalna manjina u području čitave jugoistočne Europe. Evo kako je raspravu ocijenio moderator okruglog stola Jasmin Rami, član Bošnjačke nacionalne zajednice Pule i Istarske županije:

-Sudionici su bili predstavnici iz Sarajeva i Jablanice, iz BiH, te iz Istarske županije, a opći je zaključak da nedostaje pravi angažman i briga BiH za ljudе u dijaspori. Razumljivo je to donekle, jer Bosna ima dosta složenu situaciju, ali ipak bi trebalo osigurati neki vid stalne veze i komunikacije koja se sada pretežito odvija na razini inicijative pojedinaca, primjerice postoji suradnja sveučilišta te na još nekim područjima, ali to nije sustavno uobličeno kao što to na primjer imaju Hrvatska i Italija ili Hrvatska i Mađarska glede nacionalnih manjina. Možda je rješenje da se suradnja uspostavi na razini općina i gradova. Muhamed Muratagić, predsjednik Vijeća bošnjačke nacionalne manjine Istarske županije govorio je o organiziranosti Bošnjaka u Istri s posebnim osvrtom na međusobnu suradnju i participaciju pripadnika bošnjačke nacionalne manjine u političkom životu općina, gradova i županije u Istri. On je istaknuo da međusobna suradnja na svim područjima djelovanja bošnjačke nacionalne manjine, te između svih organizacija, nema alternativu, a velik dio izlaganja posvetio je značaju aktivnosti Bošnjaka i Bošnjaka Istre na uvođenju Bosanskog jezika i kulture kao izbornog predmeta u istarskim školama.

Predstavnici Bošnjaka iz Sandžaka i Kosova su ukazali na nedostatak sistematske brige BiH o svojim državljanima, a bilo je riječi i o Svjetskom savezu dijaspore BiH koji redovito zasjeda, održava kongresne skupove, ali se malo ili nikako njihovi zaključci prihvate i oživotvore u BiH.

Asim Čabaravdić

PULA

Regionalni seminar o Ustavnom zakonu o pravima nacionalnih manjina

U Hrvatskom domu u listopadu 2021. godine održan je regionalni seminar o temi „Unaprjeđenje provedbe Ustavnog zakona o pravima nacionalnih manjina te uloga vijeća i predstavnika nacionalnih manjina“. Skup koji je održan u organizaciji Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade RH i Savjeta za nacionalne manjine RH pozdravio je i splitski gradonačelnik Ivica Puljak izrazivši zadovoljstvo što se regionalni seminar o provedbi Ustavnog zakona o nacionalnim manjinama događa upravo u gradu pod Marjanom.

- Suradnja Grada s predstvincima nacionalnih manjina iznimno je produktivna, konstruktivna, rekao bih i nadasve prijateljska te puna uvažavanja. Veseli me ukoliko će iz ovog seminara proizaći zaključci i inicijative koji mogu dodatno unaprijediti i razviti našu suradnju, ali i na bilo koji način ukazati na korake kojima bismo zajednički mogli više i bolje. Uvjeren sam da će u Split sve više dolaziti ljudi sa mnogih strana Europe i svijeta, a koji će upravo u našem gradu vidjeti mjesto za ugodno življenje i ostvarenje svojih profesionalnih ambicija – kazao je, među ostalim, gradonačelnik.

Skup su pozdravili i Alen Tahiri, ravnatelj Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade RH te predsjednik Savjeta za nacionalne manjine RH Aleksandar Tolnauer. Zadovoljstvo organizacijom seminara izrazili su i Edin Nurkić, predsjednik Koordinacije vijeća i predstavnika nacionalnih manjina Grada Splita, kao i Kadro Kulašin, predsjednik Koordinacije vijeća i predstavnika nacionalnih manjina Split-sko-dalmatinske županije te pročelnik za pitanja nacionalnih manjina u Županiji, Damir Gabrić.

U nastavku seminara među izlagačima bila je i Marina Kuzmanić Petreš iz Ureda Grada koja je naglasila kako kroz finansiranje brojnih projekata, programa te kulturno-umjetničkih manifestacija, Grad Split već tradicionalno uspješno surađuje s organizacijama nacionalnih manjina. Kuzmanić Petreš istaknula je kako se sredstva za rad vijeća i predstavnika nacionalnih manjina kontinuirano povećavaju pa je tako, primjerice, 2016. godine u gradskom proračunu bilo osigurano 570 tisuća kuna, dok je u tekucoj 2021. proračunom predviđeno 820 tisuća kuna što je povećanje od čak 40 posto.(JV)

Splitski gradonačelnik Ivica Puljak

Aleksandar Tolnauer

Alen Tahiri

Berlin "Quo vadis, Aida?" najbolji europski film 2021.!

**Jasmila Žbanić najbolja redateljica!
Jasna Đuričić najbolja europska glumica!**

Na dodjeli filmskih nagrada u Berlinu 12. 12. 2021. djelo bh. redateljice Jasmile Žbanić "Quo vadis, Aida?" proglašen je najboljim europskim filmom. Filmu "Quo vadis, Aida?" konkurenți u kategoriji najbolji europski filma bili su "Kupe broj 6" finskog redatelja Juha Kuosmanena, francusko-britanski "Otac" Floriana Zellera, italijanska "Božja ruka" Paola Sorrentina i francusko-belgijski "Titan" Julie Ducournau.

Ranije, nagrade su doobile Jasmila Žbanić kao najbolja redateljica i Jasna Đuričić kao najbolja europska glumica. U natjecanju za naslov europskog redatelja 2021. sa Žbanić su u konkurenciji bili Sorrentino, Zeller, Ducournau i Rumun Radu Jude za film "Bad Luck Banging or Loony Porn".

Film "Quo Vadis, Aida?" koji tematizira genocid u Srebrenici osvojio je nekoliko međunarodnih nagrada, a bio je nominiran za "Oscara" u kategoriji za najbolji film na stranom jeziku. Žbanić je u obraćanju, nakon dobivene nagrade u kategoriji za najbolju redateljicu, zahvalila ženama Srebrenice koje su "najsnažniji glas mira u Europi danas", obitelji i cijeloj ekipi filma. Jasna Đuričić, koja je proglašena najboljom glumicom, zahvalila je ekipi filma, obitelji i prijateljima. Zahvalila je na prilici i prostoru da kaže ono što misli i osjeća o ratovima u bivšoj Jugoslaviji.

"Jasmila, hvala ti što si zakoračila tamo gdje se nitko drugi nije usudio otići. Ovo je nagrada posvećena svim žrtvama i svim majkama", istaknula je Đuričić. Sa Đuričić u konkurenciji su bile glumice Seidi Haarla za "Kupe broj 6", Carey Mulligan za "Obećavajuća mlada žena", Renate Reinsve u "Najgoro osobi na svijetu" i Agathe Rousselle u "Titantu". Žbanić se obratila i nakon

proglašenja "Quo Vadis, Aida?" najboljim europskim filmom. Kazala je kako je film posvećen ženama, majkama Srebrenice koje su pokazale kako da razaranje bude pretvoreno u ljubav.

"Nadam se da će ovo potaknuti više ženske solidarnosti, više ženskih perspektiva u filmu, politici i životu. Film je snažna sila koja može potaknuti suošćeće, razumijevanje kompleksnosti života. Mi imamo tu odgovornost da publici dajemo istinu. Možda je to teška istina, možda nije profitabilna. Moramo imati kompleksnije priče kako bi naša publika bila spremna za kompleksna vremena koja su pred nama", rekla je Žbanić.

Pobjednici po kategorijama: Europski film – "Quo vadis, Aida?" – Jasmila Žbanić i Damir Ibrahimović. Europski redatelj – Jasmila Žbanić, za film "Quo vadis, Aida?". Europska glumica – Jasna Đuričić za film "Quo vadis, Aida?". Europski glumac – Anthony Hopkins za ulogu u filmu "Otac". Europski scenarist – Florian Zeller i Christopher Hampton za film "Otac". Europska univerzitetska nagrada – "Flee" reditelja Jonasa Pohera Rasmussena.

"Ova istinita bolna priča o događajima, masakru u Srebrenici, na bh. premijeri filma pozvala je samo ljudi rođene nakon rata koji su pokazali otvorenost koji možda drugima fali. Nadamo se da će i nama", ovim riječima najavljen je film, a oduševljena Žbanić zahvalila se svima. "Zahvaljujem se ženama Srebrenice koje su glas mira u Europi danas, nakon tragedije gdje su izgubile sve muške članove svojih obitelji. One se još uvijek zajedno zalažu za život. Zahvaljujem se svojoj majci koja je preminula, ali mi je ostavila ocean ljubavi. Taj ocean me štiti i zbog njega ustraja-

vam. Hvala kćerki koja me inspirira da budem odgovornija zbog njene generacije sa željama da naprave bolju Evropu od ove koju imamo sada. Zahvaljujem se Jasni Đuričić, i svim glumcima, jer redatelji nisu ništa bez tog talenta cijele ekipe koja je svoje srce uložila u film. I na kraju, ali ne i manje bitno, zahvaljujem se Damiru Ibrahimoviću, producentu. Prvo smo se zaljubili jedno u drugo prije nekih 30 godina kao studenti, ali smo našli filmove kao platformu da izrazimo sebe, da podijelimo svoju ljubav s vama. Hvala vam mnogo", kazala je Žbanić.

Zrelost u svakom muzičko-zanatskom pogledu, uobličenost aranžmana i stopljenost stilova, pronicljiv odabir vokala i brilljantnih kompozicija, zdrava produkcija, kompaktnost u odabiru tematike i odašiljanju poruke – sve izdanju prišiva divnu jesenju boju. Boju starog zlata...

Ponovit' ne može se

Ono što u nepovrat će poć'

Ni žuti list se dvaput zazelenit' neće

„BISERJE“ MODA OD 15 DO 19 STOLJEĆA CRTA I PIŠE MESUD BUŽIMKIĆ, DIPLOMIROVANI ARHITEKT

VIJEĆNICA

BOSANSKONOVSKA VIJEĆNICA, JEDINI U GRADU SAČUVANI SPOMENIK NEO-MAURSKE ARHITEKTURE, GRABENA JE KAMENIM BLOKOVIMA VAĐENIM IZ OBLIŽNJE GRADSKE UTVRDE.

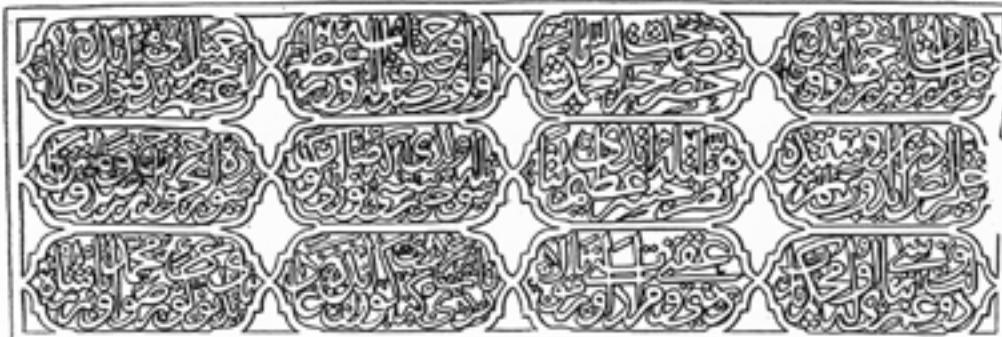
ALIFAKOVAC

SARAJEVSKI ALIFAKOVAC NAJPOZNATIJA BOŠNJAČKA NEKROPOLA, SVOJU EKSPRESIVNOST DUGUJE POVIŠENOM POLOŽAJU IZNAD GRADA I SKLADnim TURBETIMA MEĐU MEZARJEM.

VIŠEGRADSKA ČUPRIJA

NA STARIJEM NATPISU VIŠEGRADSKE ČUPRIJE KOJI JE ISKELSAN PISMOM TALIK NA TURSKOM JEZIKU I UKLESAN UKAMENU PLOČU, VELIČA SE MEHMED PAŠA SOKOLOVIĆ KOJI JE SAGRADIO MOST "KOJEM NA SVIJETU NEMA RAVNOG".

MODA
OD 15.-19. ST.
BOSANSKU
MODU DIK-
TIRAO JE
ISTANBUL
ŠTO JE UT-
JECALO NA
ODIJEVANJE
NE SAMO
BOSANSKIH
MUSLIMANA
NEGO I
KRŠĆANA.

Promovirana knjiga Ibrahimija Durakovića

Promovirana knjiga "Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog" autora Ibrahimija Durakovića u sklopu obilježavanja Dana državnosti BiH

Knjiga "Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog" Ibrahimija Durakovića predstavljena je 17. prosinca/decembra 2021. godine u Gradskom kazalištu mladih. U zanimljivom programu sudjelovali su Suzana Vinković, violinistica iz Sarajeva, prof. dr. Stjepan Lapenda, prof. dr. Irma Marić i članovi dramske skupine Kulturnog društva Bošnjaka PREPOROD SPLIT koji su se predstavili s dijelovima iz dramske predstave "Reufov bajram", monodrame "Suljo Tamburica", monodrame „ Mira Babina plemenita srca“, dramske predstave "Nije lako ljudima sa psima niti psima s ljudima" te dramske predstave "Preizjašnjavanje Musliman u Bošnjake." Nova knjiga I. Durakovića „Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog“ zbirka je od deset dramskih tekstova: dviju monodrama i osam drama. Ime je dobila prema istoimenom naslovu prvog dramskog teksta u knjizi i tematizira brojna suvremena, aktualna zbivanja u RH i susjednoj BiH.

„Ovom zbirkom Duraković potvrđuje svoje književno sazrijevanje koje ne traži zatvaranje u uskonacionalne okvire, već se otvara širem promatračkom krugu, kako onome iz kojega je pronikao tako i ovome u kojem trenutačno egzistira. Ovaj njegov najnoviji književni opis kritički preispituje davnu prošlost i sadašnju zbilju slojevitoga bosanskohercegovačkog etničkog areala u kojem prošlo bitno određuje, sadašnje, gdje prošlost dubokog uranja u buduće i gdje čovjek ne zna uvijek čiji je i kome je nekoć pripadao“, istaknuo je u svojoj recenziji prof. dr. sc. Stjepan Lapenda.

Recenzentica knjige dr. Remzija Hadžiefendić-Parić ističe da "Duraković prati stanje duha, slika ga i kritizira s ciljem očuvanja vrijednih individualnih i kolektivnih elemenata identiteta". Profesorica dodaje kako Duraković prati i vrijedne komponente bošnjačkog nacionalnog identiteta jer, kako je obrazložila, obrazac njihova života s usvojenim svjetonazorom prenošenim u obitelji s generacije na generaciju "nije isticao distancu između čovjeka i čovjeka" ali remećen je s velikim povijesnim olujama. "Duraković to iskazuje kroz živ, uvjerljiv upravni govor dramskih likova oblikujući svoju sliku čovjeka: moguć je moralno lijep čovjek", istaknula je Remzija Hadžiefendić-Parić.

Članovi dramske skupine Kulturnog društva Bošnjaka PREPOROD SPLIT s Edinom Nurkić i Ibrahimom Duraković

I za recenzenticu dr. sc. Irmu Marić, profesoricu Fakulteta humanističkih nauka Univerziteta „Džemal Bijedić“ u Mostaru, nova Durakovićeva knjiga bila je veoma zanimljivo štivo. Na promociji je kazala da „Dramska opus Durakovića treba posmatrati u kulturno-historijskom kontekstu, ali prvenstveno u najneposrednijem činu pozorišne senzacije koja se primarno očituje u jakom ispoljavanju osjećanja i misli. Drama kao vid umjetničke književnosti i slobode itekako omogućuje živu neposrednost i nesumnjivu subjektivnost.“

Recenzentica knjige dr. sc. Irma Marić

Počevši od duhova iz prošlosti koji svojim svjedočenjem „podražavaju“ realni svijet, Duraković monodramski krug započinje pitanjima o kulturi, identitetu i identitetima BiH kroz glas-poziv Prizivačice duha bosanskog i duha hercegovačkog što, posebno skreće pažnju jer se povlači linija između naslijedene prošlosti i stvarnosti u kojoj živimo i djelujemo.

Monodrama Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog otvara etička pitanja nad našom stvarnošću gdje kroz aktere autor progovara o ljepotama duha bosanskog i duha hercegovačkog, o multikulturalnosti i suživotu, toleranciji i slobodi, pa se tako animiraju duhovi kralja Tvrtka I Kotromanića, Husein-bega Gradaščevića, fra Grge Martića i Alekse Šantića koji simboliziraju odanost zajedničkoj domovini, Bosni i Hercegovini.

Uvodna monodrama, ali i cijelokupan opus knjige postavlja sudbonosna pitanja koja su dostigla kulminaciju u sadašnjici. Govoreći o bošnjačkoj dramaturgiji od šezdesetih godina i kompozitnom toku bosanskohercegovačke književnosti, Gordana Muzaferija ističe: „... Uočljiva je tematska, stilска i žanrovska raznolikost. Pored ratne i savremene tematike kao sve češća inspiracija pojavljuju se historijske ličnosti i događaji, a u dominirajućem realističkom postupku primijetni su elementi stilizacije i odvajanje od imitativnih načela.“

U monodrami Suljo Tamburica prepoznajemo patriotsku ljubav kroz lik Sulje Tamburice u kojem se potvrđuje proces samospoznaje-zebne u tuđini uslijed ratnih zbivanja gdje je

SPLIT

jedini amanet koji otac ostavlja sinu simbolično zaklinjanje da ga prekrije velikom bijelom zastavom sa ljiljanima kad umre. Emotivni i etički iskazi, egzilantsko iskustvo i tradicionalno-religijski obzori u liku Sulje Tamburice stapaju lji-ljane i smrt: "Sine moj dragi, kad god da umrem, pokrij me ovom zastavom. U mezar ču sa njom. Inače, valahi, bilahi, neće ti tvoj babo halalit."

Durakovićev traganje za „unutrašnjostima“ zagonetnog bosanskohercegovačkog bića i njegovim trajnim, istinskim, pa i patriotskim vrijednostima predočeno je na simboličan način prikazujući stvarno ljudsko iskustvo i egzistenciju.

Kao što biva u svakodnevnom životu, trenuci šale i smijeha su neminovnost, što možemo vidjeti na primjeru Durakovićeve monodrame Mira babina (Mlatuša) plemenita srca koja počiva na komičkoj radnji i šaljivim zapletima, ali nas, ipak, usmjerava ka ozbiljnoj temi prijateljstva, nesebično dijeleći savjete: „Mnogi će ljudi ući i izaći iz vašeg života, ali će samo pravi prijatelj ostaviti otiske u tvom srcu.“

Drama Bilo jednom u Škveru, također posredstvom humora razgrađuje stvarnost. U dijalogu između radnika i doktora, stoji: „Radnik: Ne kaže se 'kava' već 'kahva'. Doktor: Ne, ne kaže se „kahva“ već 'kava'.“ Tumačenjem Durakovićevog djela, kako u Bosni i Hercegovini tako i u sredinama komplementarnih jezika, možemo primijetiti i jezičko-stilske specifičnosti koje pokazuju konstruisanje specifičnih dramskih, realnih, situacija što autor u okvirima svojih estetičkih i poetičkih izazova potkrepljuje multiplikacijama identiteta.

Iščitanje drame Bilo jednom u Škveru, a i drugih, možemo primijetiti s jedne strane ukorijenjenost u bošnjačku tradiciju i kulturu, a s druge strane i živi splitski duh, što je neobično i upečatljivo osvježenje. Apsorbiranje aktivnih društvenih pitanja kroz egzistencijalističku dramu na primjeru Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog, Ibrahima Durakovića, potvrđuje ozbiljnost datih psiholoških situacija u kontekstu dalmatinsko-splitske atmosfere koja ističe ono što je, ustvari, bitno: "Kad je škver prehlađen, cili Split kiše."

Egzotičnost pojedinih dramskih prostora, zaokupljenost Bosnom, porodične i kulturno-povijesne slike iskazane kroz drame Bošnjo u Stambolu, Reufov Bajram, Bosanski branitelj („prokleti svi da su ovi ratovi“) i Preizjašnjavanje Muslimana u Bošnjake predstavljaju i Durakovićev bijeg u prošlost preispitujući temelj bosanskohercegovačkog multikultural-

Ibrahim Duraković

Recenzent knjige prof. dr. Stjepan Lapenda

nog i multikonfesionalnog duha. Duraković problematizira neuralgično pitanje Bosne i Hercegovine i njenih iznimno složenih i osjetljivih komšijskih i susjedskih odnosa što proizilazi iz nacionalno-vjerskih i političkih interakcija.

Drama u dvije verzije Nije lako ljudima sa psima niti psima sa ljudima u znaku je tematiziranja porodičnih odnosa (Edin – Bosanac, Nada – Splićanka) s čim se iznova u stvarnosti susrećemo. Vidljivi su piščevi pokušaji da se netrpeljivost nadvlada i zamijeni dobrim i korisnim postupcima koji, također, poprimaju obilježje piščeve preokupacije, što kraj drame i potvrđuje. Sena - Edinova i Nadina kći miri različite poglede, na minuciozan način postiže harmoniju, smiruje osjetljive i drukčije svjetonazole. Naslov drame je simboličan – on preispituje savremenu društvenu problematiku kroz razlaganje porodičnih i društvenih odnosa.

U zaključku, opet se poslužimo riječima Gordane Muzaferije koja bošnjačku dramu posmatra u kontekstu „stalnog bđenja stvaralaca nad 'egzistencijalnom napetošću opstanka' jedne zemlje i jedne kulturne baštine“ između njenih međaša Safvet-bega Bašagića Ali-paše i Kulina bana Zlatka Topčića.

Dramski izbor Durakovića pod naslovom Prizivanje duha bosanskog i duha hercegovačkog rekonstruiše i artikuliše stvarnost kroz koncepte egzistencijalističkog i modernističkog. Metaforika i simbolika navedenog dramskog ostvarenja zaslužuje visoko mjesto u bosanskohercegovačkoj dramskoj književnosti, što posebno raduje jer dolazi iz radionice Kulturnog društva Bošnjaka „Preporod“ u Splitu.

Asim Čabaravdić

Gradsko kazalište mladih

Alija Resulović je osnivač prve Škole bosanskog jezika u federalnoj državi Queensland, Australija

UAustraliji, u Brisbanu, u ranim jutarnjim satima 18. decembra/prosinca 2021. godine umro je izuzetan čovjek, izvrstan novinar publicista, Trebinjac, Sarajlija, objavila je njegova porodica na Facebooku. Alija je slavio rođendan 5. decembra/prosinca.

Uredništvo glasila SABAH info upućuju iskreno saučešće obitelji rahmetli Alije Resulovića. Neka mu je rahmet duši, a njegovoj familiji sabur!!! U našem listu SABAH info objavili smo više izvrsnih priloga rahmetli Alije koji je rođen 5. decembra/prosinca 1934. u Trebinju gdje je završio osnovno obrazovanje, a srednje i fakultetsko u Sarajevu. U novinarstvu je od 1954. godine. Nagrađivan od strane Saveza novinara Jugoslavije i Bosne i Hercegovine. Tokom rata bio je član ratnog predsjedništva Saveza novinara BiH. Nekoliko puta nagrađivan i odlikovan. U Australiji je od kraja 1996. godine kada je osnovao i prvu Školu bosanskog jezika u federalnoj državi Queensland koju je besplatno vodio 5 godina. Pohvaljen i odlikovan od strane federalne države Queensland za pokretanje i rad škole. Objavio je 14 knjiga iz oblasti sporta, ekonomije, ratne i poratne zbilje.

Bio je aktivno uključen u rad saveza poslovnih i intelektualnih ljudi Queensland, član Džematskog odbora Islamske bošnjačke zajednice u Brisbanu u dva mandata), supervisor Radio-Brisbanea na bosanskom jeziku. Prisustvovao je kao delegat na tri Kongresa dijaspore svijeta.

Alija Resulović: Prolaze godine, a potencijale dijaspore, njen značaj, ulogu i mjesto u razvoju Bosne i Hercegovine vlasti nikako da shvate i prihvate.

Koliko će se robovati izlizanoj šemi da dijaspora znači radnik na privremenom radu u inostranstvu?!

Više od 25 godina je za nama kako se, nošena vihorom i strahotama rata, u brojnim zemljama ove planete počela konstituisati bh. dijaspora! Ti prvi skupovi, taj emotivan odziv na poziv svoje domovine, bio je brz, energičan, uspješan. Pa ipak, treba odmah naglasiti, bili su to pionirski pokušaji, ali i nužnost da se bar imenično i s adresama, što prije, uspostavi veza s onim koji su sada razbacani po svijetu pokušavali da ne prekidaju vezu sa svojim, pa i zajednicama koje su napustili. Kada se retrospektivno baci pogled na te godine, stječe se utisak da je napor naših ljudi da se što prije uvežu sa svojom domovinom bio u nekim dijelovima Bosne i Hercegovine uspješan, djelotvoran. Vidjelo se to i tumačilo po brojnosti paketa koji su stizali na bh. adrese, ali i po prispjeću novčanih priloga. Odmah treba da se kaže da je taj euforičan odnos prema svojim gradovima i mjestima koje su morali napustiti više bio plod pojedinačnih naporu i želja, nego programiranog napora državnih institucija. U stvari, pokušavalo se i nastojalo da se odmah nakon rata pokrene tim donacijama obnova porušenih kuća, domova, infrastrukture. Budimo realni, u tome su se najbolje i najbrže snašle vjerske organizacije. Donacije su stizale, sve veće i veće, a broj obnovljenih ili nanovo izgrađenih vjerskih objekata bio je više nego zadržavajući.

DRŽAVA, DIPLOMATIJA, DIJASPORA

Prije desetak godina na jednom skupu u Melbourneu zamoljen sam da komentarišem informisanje o dijaspori u bh. medijima. Rekoh da tog informisanja nema, ako se ne smatra informisanjem to što se objavi agencijska vijest koliko je stiglo miliona ili milijardi dolara iz i od dijaspore. Istakao sam da je ranije, prije ratne kavalkade, to informisanje bilo stabilno, sadržajno i organizovano. Postojali su listovi koji su sami tematski pratili dijasporu, zatim radio-programi i tv-programi i emisije. Sada je to sve pusta želja, prije svega zato što u glavama brojnih političara stoji mišljenje da je riječ "o radnicima na privremenom radu u inostranstvu", da njima ne treba poklanjati posebnu informacijsku pažnju, važno je da ONI šalju novac!?

I zaista na tri kongresa svjetske dijaspore, gdje sam bio delegat australske bh. dijaspore, shvatio sam suštinu i ogoljenošta takvog gledanja. Niko ni na jednom od ta tri skupa ljudi iz bijela svijeta koji strasno vole svoju domovinu Bosnu i Hercegovinu, i koji daju i više nego što objektivno mogu i imaju, nije se pojavio nijedan, ama baš nijedan, političar ili ministar od imena, ugleda, značaja. Uglavnom su dolazili savjetnici koji su već na prvoj pauzi otišli.

ŠTA TO KAZUJE?

Da u glavama članova Predsjedništva BiH, glavama ministara Vijeća ministara, glavama entitetskih i kantonalnih vlada stoji jedna opasna misao: "Vi nama niste potrebni, ali jeste vaš novac"!?

I ta slika odnosa prema ljudima koji su stigli, o svom trošku, iz Australije, Kanade, Amerike, Turske, Velike Britanije, skandinavskih zemalja i da ne nabrajam, koliko god je bokna, ona je tužna do suza! Ljudi koji žive „tamo daleko“, valjda misle, kada stignu u Sarajevo, na svoj kongres, da će svi političari, moćnici poletjeti da ih vide, da s njima razgovaraju, da razmijene mišljenje, da izgrade neke jasne, planske, transparentne programe. A, ono-buć!?

I zato ću utvrditi da se taj odnos vlasti u Bosni i Hercegovini (da se razumijemo, ne svih!) oslikava i u diplomatskoj mreži. Slika odnosa diplomata, ambasadora naše voljene Bosne i Hercegovine, bar ovdje u Australiji, gdje živim, ista je onaka kakva je slika odnosa bh. vlasti; podijeljenost po nacionalnoj pa i vjerskoj osnovi! Ambasadori idu tamo i na onaj skup gdje su „NJEGOVI“. Šta onda da se kaže ako je ta podijeljenost vidljiva iz aviona čak i u dijaspori. Mi kažemo bh. dijaspora, ali budimo pošteni,- to su; hrvatska, bošnjačka i srpska dijaspora. Svaka je okrenuta prema centrima njihove nacionalne i vjerske opredijeljenosti.

Ponovit ću, slika rascjepkane, po nacionalnoj i vjerskoj osnovi, države Bosne i Hercegovine ista je kao i rascjepkanost bh. dijaspore. Zato naglašavam da je neophodno da država (Predsjedništvo BiH, Vijeće ministara, vlade entiteta i kantona) iz temelja promijene dosadašnju praksu i u odnosima prema dijaspori. To ne znači samo osnivanje ministarstva za dijasporu (Izrael ga, da napomenem, ima više od 60 go-

U bogatoj novinarskoj i publicističkoj karijeri Alija Resulović bio je i utemeljitelj prve Škole bosanskog jezika u federalnoj državi Queensland, Australija

dina), nego izrada strategije uvezivanja ljudi koji imaju zapažene reference u radu u najuglednijim firmama svojih zemalja, ali i uvezivanja onih mladih ljudi koji su u Bosni i Hercegovini stekli zapažene reference s našim ljudima u dijaspori. Objektivno, živimo u vremenu gdje svako zaostajanje, naravno i korištenje ogromnih iskustava i znanja naših ljudi u dijaspori, može biti pogubno ili gubitak tih moćnih snaga i njihovo korištenje od drugih aktivnijih pa i promičurnijih zemalja. To objektivno znači da se u dijaspori formiraju timovi istorodnih eksperata, stručnjaka, dokazanih biznismena i njihovo programsko vezanje za istovjetne timove u Bosni i Hercegovini. Ako su prije dvadesetak godina zajednice naših ljudi u svijetu bile više vezane emocijama i radile manifestativno, likovale ako su skupovi bili dobro posjećeni, sada je vrijeme drugih i drugačijih organizacija, vezanja, isključivo na programima, znanju, referencama i ugledu! Sve drugo bit će-pričam ti priču!!

Znam da je sve to teško uraditi. Navike su navike. Nacionalno-politička obojenost vlada, diplomatijske, rascjepkanosti i podijeljenosti dijaspore nije garancija onom što se očekuje. Nije, po meni, hvale vrijedno svakog novembra ili decembra, poput papagaja, ponavlјati izvještaj Centralne banke da je iz dijaspore stiglo četiri milijarde eura. Zašto iza tog 'stizanja' nema programa, nema planova, sve je plod ličnih ulaganja i odvajanja. Kada taj novac bude stizao u Bosnu i Hercegovinu s jasnim planovima, temeljen na razvojnim ambicijama pojedinih sredina, i njegov efekat bit će veći!

I na kraju pitanje svih pitanja, da li je realno očekivati ostvarenje bar nečega što sam spominjao ili što ljudi u dijaspori žele?! Oni koji vode Bosnu i Hercegovinu, valjda, su svjesni da kasa Međunarodnog monetarnog fonda, kase moćnih evropskih država i Evropske unije, sve su praznije. Izlaz se može i mora tražiti u poštenoj, iskrenoj i planskoj saradnji s uglednicima i moćnicima bh. dijaspore!

"GDJE SAM JA TU..."?

Prije 17 godina jedan bh. biznismen koji u Australiji živi pedesetak godina zamolio me je da u Bosni i Hercegovini, u određenom broju općina, vidim da li moguće dobiti prostor za montiranje fabrike teksasa-materijala i prodajni centar. Tvrđio je da će zaposliti u proizvodnji, prodaji i marketingu, više od 250 radnika, pretežno žena.

Te godine boravio sam u Sarajevu i s jednim od čelnika Kantona Sarajevo obišao sam pet-šest bh. općina. Svuda su nas lijepo primili, rekao bih i bili obradovani mogućnošću instaliranja fabrike teksasa, ali..., eh, to ALI, tu je zapinjalo. Jednostavno rečeno, svi, u svih šest općina, i to jedni od najviđenijih i najutjecajnijih ljudi jednostavno su pitali: „A GDJE SAM TU JA?!“ I razgovor je prekidan. Fabrika je montirana u Maleziji, bez ikakvih uslovljavanja.

Alija Resulović novinar kojeg su poštovale kolege i cijenili čitatelji

PRVA JAVNA KUHINJA ZA BEBE

Balkan, siromaštvo i humanost: Obroci za one koji „gube bitku za dostojanstvo“ - i bebe su među njima

Dok jedni pozdravljaju potez članova udruženja „Obraduj nekoga“ u Bosni i Hercegovini o otvaranju prve javne kuhinje za bebe, nazivajući ga plemenitim, drugi se pitaju da li je moguće da je situacija u zemljama bivše Jugoslavije postala toliko tužna i alarmantna.

Usluge ovog humanitarnog udruženja trenutno koriste roditelji 30 beba u Bratuncu i okolini, a očekuje se da će se taj broj „makar udvostručiti“ zbog velikog odziva, kaže predsjednica udruženja Aida Sadiković-Mehonić.

„Te bebe su i dosad bile ugrožene korisnice usluga javne kuhinje preko roditelja koji se hrane tu - tako su bebe od dva ili tri mjeseca jele grah ili neko drugo jelo koje se tog dana pravilo.

„Sada imamo obrok prilagođen bebama koji nutritivno zadovoljava njihove potrebe i gledamo da cijelu priču dignemo malo i na zdravstveni nivo, a ne samo na humanitarni“, objašnjava ona.

Kad se male ruke slože i naprave kolače za one koji nemaju Svratište - mesto gde djeca ulice mogu da budu djeca
Pekarska solidarnost uz miris svježeg hleba

Ovo je prva javna kuhinja u zemljama bivše Jugoslavije koja dijeli hranu za bebe, a u Lukavcu kod Tuzle je 2017. godine otvorena i prva narodna kuhinja za djecu u Bosni i Hercegovini.

U narodnim kuhinjama Crvenog krsta u Srbiji u 77 gradova i opština dnevno se podeli 33.202 obroka, a u proseku je oko 9.650 za decu, kažu iz Crvenog krsta za BBC na srpskom.

Gradski sekretarijat za socijalnu zaštitu Beograda priprema i dijeli besplatne obroke na 53 punkta u gradu i dnevno se podijeli oko 11.250 obroka, navodi se na sajtu Grada Beograda.

Stopa rizika od siromaštva u 2019. godini u Srbiji iznosila je 23,2 posto, a djeca mlađa od 18 godina bila su najugroženija - 28,9 posto njih bilo je u riziku od siromaštva, pokazuju podaci Republičkog zavoda za statistiku (RZS).

Ne postoji narodna kuhinja koja priprema i dijeli hranu koja je posebno namijenjena djeci i najmlađima, iako nerijetko porodice s malom djecom dobivaju donacije koje sadrže, između ostalog, i hranu za najmlađe, dodaju iz Crvenog križa.

Pomoći ljudima koji su „izgubili bitku za dostojanstvo“

Organizacija „Obraduj nekoga“ iz Sarajeva već pet godina sprovodi projekt „Idemo na babine“ - članovi udruženja na terenu posjećuju roditelje koji su nedavno dobili bebe širom Bosne i Hercegovine i pomažu im.

„Kako je nastupila pandemija korona virusa, povećao se broj korisnika i došli smo na ideju da otvorimo kuhinju u nekom gradu, gdje bi roditelji mogli da dolaze i preuzimaju obroke

za bebe“, priča predsjednica udruženja Aida Sadiković-Mehonić.

Odlučili su da kuhinju otvore u Bratuncu, mjestu blizu granice Bosne i Hercegovine sa Srbijom, pošto su tokom terenskog rada primijetili da тамо ima veliki broj ugroženih porodica.

„Trenutno je 30 korisnika u Bratuncu, jer smo od kantona Sarajevo dobili 26.760 maraka, što je dovoljno za četiri mjeseca pomoći za toliki broj korisnika.

„Međutim, vidjeli smo koliko se ljudi u Bratuncu prijavljuje za pomoći i, ukoliko bude donacija i odziv ostane veliki, očekujem da će se taj broj makar udvostručiti“, tvrdi Aida.

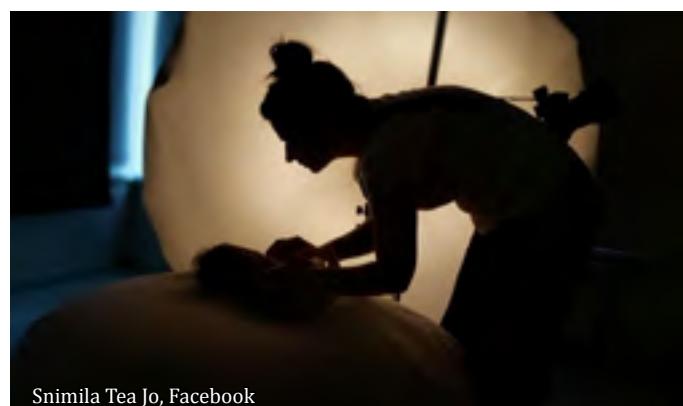
Kako kaže, u ovom mjestu pretežno živi srpsko stanovništvo, ali su vrata kuhinje otvorena za sve, bez obzira na nacionalnu ili vjersku pripadnost, pa i Srbi i Bošnjaci koriste njihove usluge.

U ovoj narodnoj kuhinji roditelji mogu da dobiju zapakovani hranu za najmlađe - od formula za dohranu do kašica za bebe u sedam različitih ukusa kako bi djeca imala raznovrsnu ishranu. Dobivaju litar mljeka, griz, kašice, kakao, čokoladni dodatak za mljeko, bio sok za bebe, domaće voće i povrće otkupljeno od lokalnih poljoprivrednika. Prednost imaju roditelji koji su bolesni, nezaposleni ili radno nesposobni o čemu prilažu potvrdu u prostorijama javne kuhinje u Bratuncu.

U udruženju su razmišljali da pomoći dijele u različitim terminima, kako se kod korisnika ne bi javljaо osjećaj stida zbog pozicije u kojoj su se našli, kaže Sadiković-Mehonić.

„Međutim, situacija u Bosni je takva da su ljudi jednostavno izgubili bitku za dostojanstvo koje su im uzele vlasti i političari, pa dolaze kod nas bez ikakve sramote - to nas je malo iznenadilo“, objašnjava ona.

Na sajtu Crvenog krsta Hrvatske navodi se da se solidarni obroci za ugrožene pripremaju i dijele u 13 mesta širom zemlje, dok na 17 mesta postoje socijalne samousluge gdje građani mogu dobiti namirnice bez nadoknade.

MIZ Osijek ulazi u 95 godinu organiziranog i institucionalnog rada i djelovanja u Osijeku

Ovih 94 godine svjedoče kontinuitet tu organiziranog i institucionalnog rada i djelovanja Islamske zajednice u Osijeku što je, u vrijeme propitivanja historije, vrlo važno jer nudi snažan oslonac u našem radu - kazao je za Preporod.info Senad-ef. Hevešević, glavni imam Medžlisa Islamske zajednice Osijek, u povodu 94. godišnjice organiziranog rada i djelovanja ovog medžlisa.

Hevešević je podsjetio da je 13. decembra/prosinca 1927. godine zajednica vjernika osnovala „Muslimansku bogoštovnu općinu u Osijeku“ koja je obuhvatila teritorij „imamskog ureda u Osijeku“.

- Tačan datum potvrđivanja donesenih pravila je 23. mart/ožujak 1929. godine kada je pečatom Ulema Medžlisa potvrđeno da je reisu-l-ulema Čaušević video i potvrdio pravila Muslimanske bogoštovne općine u Osijeku. Muslimanska općina u Osijeku je od svog osnivanja krajem 1927. imala odbor - ispričao je.

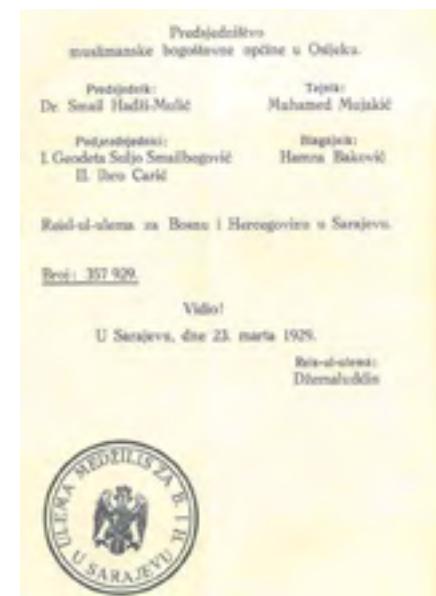
Veliko iskustvo koje je formirano u radu ove nevelike zajednice može biti odličan zalog za budućnost, naglasio je Hevešević.

- Vrijednosti koje promoviramo i koje su promovirane svakako su usklađene s normama islamskog života, a šarolikost našeg džemata nam omogućava da svako iz svog kraja donese neki nglasak ili naviku u vjerskom životu i da se to, sve zajedno, u ovom multikulturalnom gradu ispolji na što ljepši način - istaknuo je.

Hevešević je govorio i o planovima za budućnost.

- Najviše smo zagledani u mogućnosti infrastrukturnog napredovanja koji bi omogućio da rad i djelovanje Islamske zajednice bude u skladu sa savremenim potrebama vjernica i vjernika, kao i u skladu s imidžom grada Osijeka kao sredine koja baštini tradiciju multikulturalnosti. Naš cilj je da, kroz infrastrukturni iskorak u obliku islamskog centra, potrtamo doprinos vjernica i vjernika koji su dali ovom području u proteklom periodu i da osiguramo kva-

litetan prostor za nastavak svih tih susreta međureligijske i međukulturalne prirode - rekao je Senad-ef. Hevešević, te je poručio da vjeruju i nadaju se da će 95. godina institucionalnog rada i djelovanja biti obilježena početkom građevinskih radova na tom "mjestu susreta", kako nazivaju budući islamski centar.(pi)

Osijek, maketa budućeg Islamskog kulturnog centra

ĐULKA MULIĆ-AGIĆ, (1930-2018) SJEĆANJE NA HEROINU JEDNOG VREMENA

Fotografije su otvorena vrata prošlosti, ali pružaju i pogled u budućnost. Stiže do mene legendarna fotografija napravljena u okolini Bijelog Polja, na njoj, Đulka Mulić (Agić) četrnaestogodišnja djevojka u tradicionalnoj nošnji Bošnjakinja, u lijevoj ruci drži pušku preko ramena kožni opasač sa futrolama za municiju, na opasaču visi revorler, preko opasača sa desne strane pletene torbice u kojima se nosi pomoć i hrana borcima. Antologička fotografija, jaka kao i ona Ljuba Čupića koji je otišao sa osmijehom u smrt. A i Đulka Mulić (Agić) je sa puškom otišla u borbu protiv fašizma. Bila je skojevka i borkinja za prava žena. Heroina čiji je prometejski put bio pun prepreka, izazova, borbi i stradanja za dostojanstvo i slobodu svih žena ondašnjeg Sandžaka. Bošnjakinje, Crnogorke, Srpske i Albanke u njenoj borbi vidjele su nadu i spas da žene budu dostojanstveni članovi društva koje će izaći iz okova, dogmi, patrijarhata. Vrlo mlada postala je oličenje hrabrosti i snage. Uvjerenja u svoje ideale i borbu prkosila je fašistima, prkosila jednom vremenu i načinu života. Njena borba, njen autentični stav, držanje i ponos u vremenu kada je Evropom harala pošast fašizma ostaće upamćeno kao jedna od najsvjetlih borbi i luča slobode u Crnoj Gori. Đulka Mulić (Agić) nastavila je stopama Klare Cetkin u borbi za pravednije društvo posvećeno emancipaciji i afirmaciji svih vrijednosti žene, majke, sestre, borkinje. Iskreno i istinski posvećena pravdi i pravičnosti postala je simbol jednog vremena...

O svojoj majci Đulki Mulić-Agić, njenićerka Almasa Rizvanović ističe: „Kao veoma mlada skojevka i aktivistkinja, bila je spona između muslimanskih žena i novog socijalističkog doba u koje su muslimanske žene, izolovane unutar svojih intimnih svjetova, mogle uvesti samo druge žene. I to razborite, strpljive i saosjećajne žene. Kada su na prve izbore poslije Drugog svjetskog rata mnoge Muslimanke došle pokrivene, ona je imala zadatak da im podigne peče i provjeri da li su to zaista žene čija su imena bila na biračkom spisku. Neki od muškaraca poslije su se raspitivali da li su neke od tih žena zaista tako lijepo kako se pričalo. Nije bilo jednostavno širiti nove ideje u takvom okruženju. Pogotovo jednoj djevojci, tako mladoj, nije moglo biti lako da ide po selima oko Bijelog Polja, prikuplja pomoć za borce, širi revolucionarne ideje i dijeli propagandni materijal dok su okolo kolale glasine da su partizani razvratni i da „imaju zajedničke žene“. Eno je Hakova kćer krenula u prošnju – govorili su neki kad bi je vidiđeli kako prikuplja hrani za borce. Ali, ona je odrastala u za to vrijeme rijetko naprednoj muslimanskoj porodici u kojoj između kćeri i sinova nije pravljena razlika, a onda – imala je uz sebe svoga brata, komunistu i borca, tada studenta prava i kasnije prvog pravnika među muslimanskim življem u bjelopoljskom kraju. Tako je postala članica Saveza komunističke omladine Jugoslavije, aktivistkinja, podrška borcima

tokom rata, a potom i aktivistkinja AFŽ-a.

Nakon rata, u vrijeme dok se vodila politička kampanja skidanja feredža, na jedan skup AFŽ-a u njenom selu Goduša kraj Bijelog Polja, gdje je ona bila delegat AFŽ-a, stigao je predstavnik bjelopoljskog sreza i naložio okupljenim ženama da odmah, na licu mjesta skinu feredže. Usprotivila se: znala je da to nije način. Ona sama nije nosila feredžu, ali bi se pokrila svaki put kada bi kao mlada aktivistkinja išla da se sretne sa ženama, da se od njih ne bi razlikovala i da bi ih privukla k sebi. I tada, kada je taj čovjek naložio okupljenim ženama da se odmah otkriju, rekla mu je da su to žene koje žive na selu, drže stoku, da im haljine ispod peća možda nisu čiste, da se to mora odložiti za drugi put... Htjela je da im da vremena. Kada se u vrijeme rata moralu braniti od ciničnih primjedbi i osuda, odgovarala bi samo da je to sve za dobro naroda, za napredak i slogu. To je bilo njen shvatnje revolucije kojeg se držala do kraja. Udalala se za takođe naprednog čovjeka, rođala sedmoro djece, podigla ih ne praveći nikakvu razliku između sinova i kćeri i svoj svojoj djeci jednako omogućila da steknu najviše obrazovanje. Ideje dobra, napretka i slove nastavile su da žive i kroz njenu svakodnevnu posvećenost ljudima i njihovom dobru, bez razlike, da se djeca obraduju toplim lepinjama sa sirom ili pekmezom, da se život proživi hrabro, otvoreno i pravedno...“

Mnoge države imaju i čuvaju uspomene na svoje nacionalne heroine. Sa punim pravom to je bila i Đulka Mulić-Agić. Život je od nje stvorio hrabru i beskonpromisnu borkinju. I danas kada je vijek ženske emocijacija i napretka sve one žene koje ponosno koračaju Crnom Gorom treba da se sjete Đulke Mulić-Agić, čiji je put bio protkan najvećim idealima i vrijednostima u borbi za prava žena. Simboličnim sjećanjem na prkosnu heroinu Sandžaka, Đulku Mulić-Agić, sjećamo se svih žrtava žena i majki kroz cijelu savremenu istoriju na uvjek nemirnim prostorima Balkana. Dajemo poštovanje svim ženama i majkama širom ovog nemirnog svijeta u kojem se mnoge žene, još uvijek žrtve nerazumijevanja i nepravdi, ginu i pate, bore se za slobodniji i pravedniji život.

Đulka Mulić-Agić je prešla na drugu obalu, 9. maja 2018. godine baš na Dan pobjede nad fašizmom, ali Đulkini životni putevi ostaju najtrajnije i najljepše svjedočanstvo o heroinama, jer i kada ih nema njihova djela žive zajedno sa nama i u nama.

Siguran sam da bi ona ovaj tekst završila riječima SMRT FAŠIZMU SLOBODA ŽENAMA!!!

Piše: Božidar Proročić, književnik i publicista / BHDIINFODESK

Damir Imamović, umjetnik iz BiH dobitnik nagrade za najboljeg u Evropi: Prepoznam publiku po gradovima svijeta

Kroz sevdah uspio da se još jednom postavi na mapu međunarodnih muzičkih dešavanja

Tako je odlučio britanski magazin Songlines koji mu je 12. decembra/prosinca 2021. uručio nagradu "The Best of Europe". Ovaj bosanskohercegovački muzičar bio je nominovan u dvije kategorije za najboljeg umjetnika Evrope i za najboljeg umjetnika. Muzička nagrada britanskog magazina Songlines ustanovljena je 2009. godine. Od 2016. godine dodjeljuje se po kontinentima sa kojih umjetnici dolaze.

Imamovićev posljednji album „Singer of Tales“ objavljen je 2020. godine. Transglobal muzička lista ga je proglašila dobitnikom nagrade za evropski album godine, dobio je i kvartalnu nagradu za najbolji album tradicionalne muzike njemačkog Udruženja muzičkih kritičara, te uvršten u deset najboljih albuma u Velikoj Britaniji u 2020. godini.

Imamović u intervjuu za Radio Slobodna Evropa (RSE) kaže kako je cijela priča oko nagrade za njega bila prilično emotivna.

Imamović: Kako je moj posljednji album izašao u vrijeme pandemije, i svi smo bili u povišenim emotivnim stanjima i prepadnuti, zbumjeni, tako da je i meni bila kao neka vrsta izlaza iz svega toga kada su nagrade za posljednji album počele da pristižu. U to vrijeme morao sam člana porodice voditi po doktorima, u vrijeme pandemije. Baš jedna užasna situacija i nažalost, otac je preminuo u novembru prošle godine. Tek ova posljednja nagrada je došla kada se situacija malo smirila i kada smo se mogli radovati tome svemu.

RSE: Vaš posljednji album, sedmi po redu, „Singer of Tales“ ostvario je međunarodni uspjeh. Koliko je to, ali i posljednja nagrada, uticalo na Vas?

Imamović: Album je izašao u vrijeme prvog lockdowna. Mi smo sve spremili i već je bio distribuiran. U tom momentu je bilo teže ne izdati ga. Nažalost, morali smo otkazati cijelu turneju. Nadam se da će sve to da se pretvoriti u koncerte i nastupe, kada pandemija prođe.

A za sam osjećaj iskren da budem, ne znam šta da Vam kažem. Malo mi je nezgodno govoriti o tome. Zaista se radi o veoma važnoj nagradi, jer se radi o nagradi u svjetskoj muzici, možda ponajvažnijoj, jer je dodjeljuje jedan ugledni britanski magazin, jedini koji je ostao da radi i koji formira scenu svjetske muzike. Drago mi je da je kroz moj rad i sevdah još jednom stavljen na mapu međunarodnih muzičkih dešavanja.

Imidž sevdaha prenosimo mi mlađi

RSE: Koliko je sevdah prepoznat na međunarodnoj sceni?

Imamović: Mislim da jeste sve više i ove nagrade su dokaz

tome, ali i bezbrojni nastupi nas koji se bavimo sevdahom na međunarodnoj sceni, pogotovo posljednjih 10 ili 15 godina. Naravno, ima tu još dosta da se uradi, taj neki imidž sevdaha prenosimo mi mlađi. I ja se još uvijek ubrajam u njih, mada sam sve manje u toj kategoriji.

Mislim da je uglavnom prepušten individualnom naporu samih izvođača koji ga sviraju i prezentiraju, i kod kuće i na međunarodnom planu.

RSE: Koliko je tradicionalna muzika važna za identitet nekog naroda?

Imamović: Važna je zbog mnogo razloga. Pogotovo Bosna i Hercegovina je u specifičnoj situaciji da veliki dio našeg stanovništva, Bosanaca i Hercegovaca, živi van BiH i, nažalost, zbog političke situacije i svih drugih okolnosti ljudi i danas nastoje da odu vani. Prvi val je bio onaj izbjeglički, devedesetih godina u ratu, međutim, i danas ljudi itekako odlaze i siguran sam da je sevdah i uopšte naša kultura vrlo važan dio identiteta svih tih ljudi. Često se šalim da je moja najvjernija publika koja me pratila kada sam počinjao, 2005. i 2006. godine. Ja te ljude danas viđam na koncertima u Berlinu, Kopenhagenu, Štokholmu, Amsterdamu. To je sigurno veliki dio priče da su oni vezani u kulturnom smislu za BiH, još uvijek. Naravno i nama koji živimo u BiH to je veliki dio priče. Interesantno je da bosanskohercegovački kulturnjaci, uglavnom, na međunarodnom planu zbog vlastitih napora jako fino prolaze.

Izvor: Radio Slobodna Europa

Lamija Hodžić iz Stuttgarta sa 11 godina objavila prvu knjigu

Knjiga "Rijeka života" ("Fluss des Lebens") objavljena je na njemačkom jeziku, a uskoro će se moći naći u bibliotekama širom Njemačke

Nedavno je svjetlo dana ugledala knjiga "Fluss des Lebens" ("Rijeka života") Lamije Hodžić, jedanaestogodišnje djevojčice porijeklom iz Bosne i Hercegovine koja je rođena i živi u Njemačkoj. Knjiga je objavljena na njemačkom jeziku, a izdavač je Udrženje za očuvanje zasluznih imena "Nezaborav" u Bosni i Hercegovini iz Teočaka i već se nalazi u Nacionalnoj i univerzitetskoj biblioteci Bosne i Hercegovine, ali i u Biblioteci u Bad Cannstattu u Stuttgartu, a uskoro će se moći naći i u bibliotekama širom Njemačke.

Lamija Hodžić s bratom

Lamija Hodžić sa svojom prvom knjigom

Prof. dr. Pamela Habibović je nova rektorica Univerziteta Maastricht

Uspješna Bosanka u Nizozemskoj: Prof. dr. Pamela Habibović je nova rektorica Univerziteta Maastricht

Jedna je od osnivačica MERLN-a, Istraživačkog instituta za regenerativnu medicinu na Univerzitetu Maastricht, koji se bavi tehnologijama za popravku i regeneraciju tkiva i organa

Nadzorni odbor Univerziteta Maastricht imenovao je prof. dr. Pamelu Habibović za rektoricu i članicu Izvršnog odbora ovog Univerziteta. Habibović, profesorica neorganskih biomaterijala na Univerzitetu Maastricht (UM), na svoju novu funkciju stupa 1. februara 2022. godine.

Inače, Pamela je profesorica na UM od 2014. godine. Jedna je od osnivačica MERLN-a, UM-ovog Istraživačkog instituta za regenerativnu medicinu, koji se bavi tehnologijama za popravku i regeneraciju tkiva i organa.

Predsjednica Nadzornog odbora Anelies van der Pauw, istakla je kako će UM imenovanjem Pamele Habibović imati vrhunsku naučnicu kao rektoricu.

- Posljednjih godina pokazala je da razmišlja i radi interdisciplinarno u okviru Univerziteta i gradi mostove između Univerziteta i partnera u regionu i šire. Njeno naučno iskušto i prijatan stil rukovođenja čine odličnu osnovu za njeno imenovanje za člana Izvršnog odbora, kaže van der Pauw.

Ovoj saradnji i novoj poziciji raduje se, svakako, i sama prof. dr. Pamela Habibović.

- UM je dinamičan univerzitet na kojem je mnogo toga moguće. To sam iskusila od trenutka kada sam počela ovdje raditi kao suosnivačica MERLN-a. Posvećena sam tome da zaposleni u UM-u dožive to isto u narednim godinama, da im se pruži prostor za unapređenje istraživanja i edukacije, te da se ne plaše da napuste sigurnost poznatog. Osim toga, radujem se doprinošenju daljem jačanju mnogih partnerstava između UM-a: međunarodno i regionalno, sa vladama, zdravstvenim institucijama i kompanijama, zaključila je uspješna Bosanka.

Prof. dr. Pamela Habibović

Pamela Habibović rođena je 1977. u Tuzli, ali je odrasla u Srebrenici. 1992. godine je izbjegla u Nizozemsku sa majkom i sestrom, dok je njen otac ostao jer je očekivao da će nemiri brzo proći. Bilo je suprotno. Kada je i on htio da pobegne, bilo je prekasno - nestao je nakon pada Srebrenice.

Studirala je hemijsku tehnologiju (Tehnički fakultet) i doktorirala na Univerzitetu Twente 2005, nakon čega se bavila istraživanjem na Medicinskom fakultetu Univerziteta Harvard u Bostonu i Univerzitetu McGill u Kanadi. U Maastricht se preselila 2014. godine, gdje je postala profesorica neorganskih biomaterijala i nekoliko godina kasnije naučna direktorka MERLN-a, Instituta za regenerativnu medicinu inspirisanu tehnologijom u Maastrichtu.

Dobila je niz subvencija, uključujući subvenciju Veni, Vidi i Aspasia, i bila je jedna od šest koji su se prijavili za Gravitacioni grant "Regeneracija zasnovana na materijalima" od Ministarstva obrazovanja i uspjela je dobiti 18,8 miliona eura zajedno sa drugim univerzitetima.

Prof. dr. Habibović je objavila stotinjak naučnih članaka. Osim toga, bila je u raznim odborima, uključujući "Female Faculty Network Twente", i bila je urednica u raznim naučnim časopisima. Također je četiri godine bila predsjednica Evropskog društva za biomaterijale. Godine 2013. dobila je nagradu Jean Leray od Evropskog društva za biomaterijale.

OTVORENO PISMO DRŽAVNIM

Koordinacija županijskih vijeća, Vijeća Grada Zagreba i predstavnika za županije bošnjačke nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj

Zagreb, 3. 12. 2021. godine

Predsjednik Hrvatskog Sabora Gordan Jandroković

Predsjednik Republike Hrvatske Zoran Milanović

Predsjednik Vlade Republike Hrvatske Andrej Plenković

Poštovani,

ovim putem protestiramo i izražavamo veliku zabrinutost, a u isto vrijeme i tugu poradi omalovažavanja žrtava počinjenog genocida u Srebrenici, te ostalih žrtava ratnih zločina u cijeloj Bosni i Hercegovini i Republici Hrvatskoj.

Sramotni potez Dragana Čovića, Marine Pendeš i Lidi je Bradara kod glasanja u vezi Zakona o zabrani negiranja genocida u Domu naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine i svrstavanje uz one koji ne prihvataju istinu i presude međunarodnih sudova čini ogromnu štetu i Republici Hrvatskoj, jer je očito da Dragan Čović i politika koju on provodi u Bosni i Hercegovini ima bezuvjetnu podršku od strane Vas kao čelnika najvažnijih institucija u Republici Hrvatskoj. Ništa manju podršku od strane Vas ima i Milorad Dodik član Predsjedništva BiH iz reda srpskog naroda. I neka ima, to je Vaše pravo, a s kojim se ne slažemo. Ne slažemo se jer bezuvjetno podržavate one koji negiraju genocid i njegove žrtve, koji omalovažavaju pripadnike drugog naroda, druge etničke i vjerske skupine, te koji na sve načine segregiraju „druge“.

Razumijemo da se prije finalnih pregovora i dogovora o budućnosti odnosa unutar Bosne i Hercegovine žele zauzeti što povoljnije pozicije, samim time i ostvariti ambicije koje ima Republika Hrvatska u Bosni i Hercegovini, ali priklanjanje negatorima genocida i onima koji veličaju ratne zločince nije dobro i dalekosežno će napraviti nepopravljivu štetu svima.

Pristup i tumačenje počinjenog genocida u Srebrenici kao „nekog genocida“ koji je drugačiji od genocida koji su počinjeni nad drugim narodima je apsolutno pogrešan. U Srebrenici nije bio jedan događaj nego je događaj koji je trajao od 1992. godine, a kulminirao je u prvoj polovici srpnja 1995. godine kad je počinjen strašni zločin koji je presuđen kao genocid. Postavljamo pitanje, je li trebalo pobiti još ljudi u više događaja pa da definicija i poimanje genocida kako ga neki tumače, bude potvrđena? Jasno je po međunarodnom pravu što je genocid i tu nema dvojbe. Nije nam namjera polemizirati nego ukazati da se (želimo misliti) nespretnim i nesretnim formulacijama vrijeđaju osjećaji preživjelih Srebreničana i drugih koji su doživjeli i preživjeli strahote rata i/ili izgubili svoje najdraže. Poznato Vam je da su ubijene tisuće djece i maloljetnika, da je streljano samo na jednom mjestu preko tisuću ljudi. Strijeljanja su rađena na smjene jer se oni što pucaju umore. Strašno je to i nezamislivo normalnom čovjeku. Neki kojima se priključio i Dragan Čović, studenskim domovima daju imena ratnih zločinaca, dodjeđuju odlikovanja u prisustvu istoga Čovića generalu koji je činio zločine i po Hrvatskoj, i td. Možda je to Vama u redu, ali

nama koji smo osjetili što je to nepravda, što je to rat i smrt nikako nije.

Nedopustivo je da se 2021. godine negiraju i umanjuju zločini za koje postoje pravomoćne presude pa se i samim time počinitelji proglašavaju herojima.

Ohrabruje nas reakcija građana Republike Hrvatske koji su pokazali da o tim bitnim civilizacijskim pitanjima imaju krajnje pozitivan stav i da daju podršku, puno razumijevanje i suočenje sa žrtvama. Pozivamo sve da budu odgovorni jer je pitanje što ostavljamo iza sebe svojoj djeci, svojoj zajednici, svojoj državi i narodu. Ništa nije vrijedno jednog ljudskog života.

Poznato Vam je da je Hrvatski sabor je još 2005. godine donio Izjavu o Srebrenici, a 2009. godine proglašio 11. srpnja Danom sjećanja na Srebrenicu, te se svake godine u Hrvatskom saboru komemorira za žrtve genocida. U Hrvatskom saboru su bili gosti i preživjeli Srebreničani koji su svjedočili o genocidu. Da li su još uvijek dobodošli? Što da im sada kažemo?

Srdačan pozdrav, Koordinacija županijskih vijeća, Vijeća Grada Zagreba i predstavnika za županije bošnjačke nacionalne manjine u Republici Hrvatskoj.

Otvoreno pismo podupiru: Sabor bošnjačkih asocijacija Hrvatske i Bošnjačka nacionalna zajednica Hrvatske

PISMO SABORA BOŠNJAČKIH ASOCIJACIJA HRVATSKE SANDRI BENČIĆ, ZASTUPNICI U HRVATSKOM SABORU

Poštovana gospodo Benčić, ovim putem Vam čestitam u svoje osobno ime, članica Sabora bošnjačkih asocijacija Hrvatske i člana Savjeta za nacionalne manjine RH Ishaka Hodžića, a vjerujem i svih ljudi koji cijene i poštuju civilizacijske tekovine, na riječima koje ste uputili sa saborske govornice vezano za negiranje genocida od strane Dragana Čovića u Bosni i Hercegovini.

Njegovo priklanjanje politici onih koji potiču i podupiru zlo, negiraju genocid, podcjenjuju i omalovažavaju ostale koji njima ne pripadaju će se nažalost vrlo loše reflektirati na odnose dvije države, a samim time i među ljudi. Šutnja koju čujemo u Hrvatskoj povodom tog sramotnog čina je isto tako sramotna.

Poznato Vam je da je Hrvatski sabor je još 2005. godine donio Izjavu o Srebrenici, a 2009. godine proglašio 11. srpnja Danom sjećanja na Srebrenicu, te se svake godine u Hrvatskom saboru komemorira za žrtve genocida. Trenutan odnos vodećih ljudi u politici prema genocidu u Srebrenici i ostali žrtvama ratnih zbivanja u Hrvatskoj i Bosni i Hercegovini u najmanju ruku zbutuje.

Vaš govor je govor pun razuma, uvažavanja i poštovanja prema žrtvama i nas kao ljudi ohrabruje i potiče na ustrajavanje u borbi za istinom i pravdom. Još jednom hvala na ljudskoj reakciji.

Srdačan pozdrav,

Predsjednik SABA-a Kadro Kulašin v.r.

ČELNICIMA RH

!/ Sandra Benčić u Saboru Hrvatske očitala lekciju licemjerima HDZ-a BiH: "Sramite se..."
02. 12. 2021. u 15:33:00 Radiosarajevo.ba

U Hrvatskoj još uvijek tragamo za više od 1.800 nestalih osoba u Domovinskom ratu i smatramo to apsolutno jednim od prioriteta vanjske i unutarnje politike Hrvatske, nedavno smo to i istakli. Međutim, naš odnos u drugim zemljama, pod istim ratnim okolnostima, suprotan je, čak suprotan osnovnim idejama humanitarnog prava, ali i međunarodne solidarnosti.

Ovako je u Hrvatskom saboru u četvrtak kritizirala zastupnica opozicionog bloka Možemo Sandra Benčić, nakon što je Hrvatska demokratska zajednica (HDZ) Bosne i Hercegovine podržala zaključak kojim se osporava Zakon o zabrani negiranja utvrđenih ratnih zločina i presuđenih ratnih zločinaca.

"Građani u Bosni i Hercegovini još uvijek tragaju za 1.200 nestalih u genocidu u Srebrenici", rekla je Benčić, dodajući da se uglavnom radilo o starijim maloljetnicima, od koji su neki u vrijeme nestanka bili petnaestogodišnjaci ili šesnaestogodišnjaci.

"Na sjednici Doma naroda Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine glasalo se o zaključku koji je predložio Klub srpskog naroda u kojem su tražili da oni koji su kreirali odluku o zabrani negiranja genocida u Srebrenici istu i ponište. Osim političkih predstavnika Srba, za ovu odluku su glasali i HDZ-ovi delegati u Domu naroda, imenom i prezimenom: Dragan Čović, Marina Pendeš i Lidija Bradara.

Sramotno da su još jednom predstavnici HDZ-a BiH digli ruku protiv zabrane negiranja genocida u Bosni i Hercegovini, sramotno je da su to isti napravili u travnju ove godine, kada su glasali protiv izmjena Kaznenog zakona kojim bi se zabranilo negiranje genocida", rekla je Benčić, uz pitanje: "Što će HDZ govoriti onima koji traže nestale u genocidu u Srebrenici?"

Intervju / Sandra Benčić, zastupnica Sabora RH: Hrvatska mora podržati građansku BiH!

"Da to nije bio genocid? Hoćete i to reći? Hoće li im to poručiti Dragan Čović? Na čiju se stranu svrstava HDZ i njihov veliki predstavnik u Bosni i Hercegovini?"

"Kako nas nije sram i pred nama samim, ali i međunarodno, biti protiv onoga što je civilizacijska činjenica i kako možemo ne samo ne osuditi, nego još stajati na stranu onih koji negiraju genocid [...] Istovremeno čete u ovom Saboru usvajati konvencije o nestalim i naglašavati da je to osobito za nas bitnom, jer imamo to iskustvo", kazala je Benčić.

PJESNICI OSAM NACIONALNIH MANJINA

Na IV. danim poezije koji su održani od 9. do 11. prosinca/decembra 2021. u Društvenom domu u Zapruđu u Novom Zagrebu, ove godine je domaćin bila Češka beseda Zagreb, najstarija udruga češke nacionalne manjine u Hrvatskoj osnovana prije 147 godina. Na prvoj večeri festivala nastupili su pjesnici iz redova albanske, bošnjačke, bugarske, češke, mađarske, makedonske, romske i ukrajinske nacionalne manjine, a svatko je recitirao po tri pjesme. Tim se povodom Juraj Bahnik, predsjednik Vijeća češke nacionalne manjine Grada Zagreba, i predsjednik Koordinacije vijeća i predstavnika nacionalnih manjina Grada Zagreba, obratio prisutnima:

- Imam čast i dragi mi je da vas mogu pozdraviti u ime organizatora ovoga internacionalnog festivala poezije Udruge Rotor i Koordinacije. Otvaraju ga pjesnici koji pišu na jezici-

ma nacionalnih manjina. Pozdravljam vas u ime Češke beseđe Zagreb i cijele češke nacionalne manjine Grada Zagreba koja je domaćin ove večeri što nam puno znači jer svoje ime možemo istaknuti u večeri u kojoj će ljudi koji budu čitali pjesme dati ono najljepše od sebe u riječi – rekao je Bahnik te istaknuo da su Udruga Rotor i Koordinacija tiskali knjigu poezije.

Među pjesnicima koji su čitali svoje pjesme su: Llilli Koci, Alma Halilović, Diana Glasnova, Ana Dalipovska, Oksana Pinchuk, Marija Meleško, Mykhailo Kamalov... Pjesme makedonskog pisca Nikole Madirova iz zbirke „Premješten kamen“ čitali su studenti Aleksandar Zeković i Miloš Marić.

Nakon programa i dodjele zahvalnica održan je domjenak za sudionike programa.

RECITIRALI SVOJE PJESME

„BISERJE“ KRIVA ĆUPRIJA

CRTA I PIŠE MESUD BUŽIMKIĆ, DPL. ING. ARH.

KRIVA ĆUPRIJA

KRIVA ĆUPRIJA KOJA PREMOŠTAVA RADOBOLJU NEDALEKO OD NJEZINA UŠĆA U NERETVU, NE SAMO DA JE NAJSTARJI MOSTARSKI MOST, NEGO JE OČITO SVOJIM OBLIKOM NADAHNULA MIMARA HAJRUDINA, GRADITELJA ČUVENOG MOSTARSKOG MOSTA.

BIŠČEVIĆA ČOŠAK

DIO NAJZANIMLJIVIJE MOSTARSKE STAMBENE ZGRADE IZ TURSKOG RAZDOBLJA/ BIŠČEVIĆA ČOŠAK, POLOŽEN JE NA STUPOVE VISINE 13,50 M.

TEPICA

SVE DO 1931. GODINE U MOSTARU JE POSTOJALA KAFANA NA OTVORENOM TEPIČA, ČIJU JE KORISNIK, PREMA ŽELJI GRADITELJA ČORDE, BIO DUŽAN DVA PUTA GODIŠNJE OČISTITI ŠADRVAR ISPREĐ KOSKI MEHMED-PAŠINE ĐAMLIJE, TE SE BRINUTI DA UVJEJK BUDA VODE U TURBETU NA MALOJ TEPI.

FATIME - KADUN ĐAMIIJA

FATIME-KADUN ĐAMIIJA U MOSTARU, ZADUŽBINA FATIME SARIC, JEDINSTVENA JE BOŠNJAČKA ĐAMIIJA S ROMANIČKIM STILSKIM OBILJEŽJIMA (ČETVRTASTA MUNARA BEZ SEREFE).

KARADOZBEGOVA MEDRESA

KARADOZBEGOVA MEDRESA (SAGRADENA OKO 1570. GODINE, ZATVORENA 1918.), DAVALA JE NAJVRIJEDNIEJ APŠOLVENTE I NAJUČENIJE MOSTARSKE MUDERISE.

Sadržaj

- IZMEĐU DVA BROJA
25. STUDENI/NOVEMBAR DAN DRŽAVNOSTI BOSNE I HERCEGOVINE
[str. 2, 3](#)
OKRUGLI STOL „BOŠNJACI-STANJE I PERSPEKTIVA“
[str. 4, 5, 6, 7, 8, 9](#)
NAPUSTIO NAS JE HAMDIJA MALIĆ, DIPL. IUR. MR.
[str. 10, 11](#)
SEMDI SUSRET BOŠNJAKA JUGOISTOČNE EUROPE U PULI
[str. 12, 13, 14](#)
REGIONALNI SEMINAR O USTAVNOM ZAKONU O PRAVIMA NACIONALNIH MANJINA
[str. 15](#)
"QUO VADIS, AIDA?" NAJBOLJI EUROPSKI FILM 2021.!
[str. 16](#)
„BISERJE“ MODA OD 15 DO 19 STOLJEĆA
[str. 17](#)
PROMOVIRANA KNJIGA IBRAHIMA DURAKOVIĆA
[str. 18, 19](#)
ALIJA RESULOVIĆ JE OSNIVAČ PRVE ŠKOLE BOSANSKOG JEZIKA U FEDERALNOJ DRŽAVI QUEENSLAND, AUSTRALIJA
[str. 20, 21](#)
PRVA JAVNA KUHINJA ZA BEBE
[str. 22](#)
MIZ OSIJEK ULAZI U 95 GODINU ORGANIZIRANOG I INSTITUCIONALNOG RADA I DJELOVANJA U OSIJEKU
[str. 23](#)
ĐULKICA MULIĆ-AGIĆ - SJEĆANJE NA HEROINU JEDNOG VREMENA
[str. 24](#)
DAMIR IMAMOVIĆ, UMJETNIK IZ BIH
[str. 25](#)
LAMIJA HODŽIĆ IZ STUTTGARTA SA 11 GODINA OBJAVILA PRVU KNJIGU
[str. 26](#)
PROF.DR. PAMELA HABIBOVIĆ NOVA REKTORICA UNIVERZITETA MAASTRICHT
[str. 27](#)
OTVORENO PISMO DRŽAVnim ČELNICIMA RH
[str. 28, 29](#)
PJESNICI OSAM NACIONALNIH MANJINA RECITIRALI PJESME
[str. 30, 31](#)
„BISERJE“ KRIVA ĆUPRIJA
[str. 32](#)
SADRŽAJ, IMPRESSUM
[str. 33](#)
BKUD "SEVDAH" ZAGREB
[str. 34, 35](#)

Oaza mudrih poruka

Mudrosti, poslovice, izreke

Ljubav je poput svježeg kruha. Uvijek je iznova treba mijesiti."

Ursula K. Le Guin

"Bolje je jesti kruh s vodom nego pitu s nevoljom."

Aleksandar Solženjicin

"Kad se ima kruha tad je i tuga lakša."

Miguel de Cervantes

"Glad ne vidi ništa osim kruha."

Bugarska poslovica

"Više je gladi u svijetu za ljubavlju i poštovanjem, nego za kruhom."

Majka Tereza

Panem et circenses. Kruha i igara.

Latinska izreka

"Što je ruha na meni je, što je kruha u meni je."

narodna izreka

"Sve je šala, a kruh je hrana."

narodna izreka

"Nema kruha bez motike."

narodna izreka

"Dobar ko kruh."

narodna izreka

"Nada je kruh siromaha!"

narodna izreka

"Dobar je kao kruh!"

narodna izreka

"Kruh je to sa sedam kora!"

narodna izreka

"Otišao je u svijet trbuhom za kruhom!"

narodna izreka

Impressum

Nakladnik: Sabor bošnjačkih asocijacija Hrvatske /SABAH/www.sabah.hr, Zagreb, Nova cesta 4,
OIB: 25617086275,

IBAN: HR42 2503007 1100035035

Za nakladnika: Kadro Kulašin

Glavni i odgovorni urednik: Asim Čabaravdić,
e-mail: asim.cabaravdic@gmail.com, mob 091 441 00 41.

Uredništvo: Kadro Kulašin, Mehmed Džekić, Ishak Hodžić, dr. Sinan Alispahić i Asim Čabaravdić.

Dopisnički kolegij: Kadro Kulašin, Ibrahim Duraković (Splitsko-dalmatinska županija), Azemina Korajac i Samir Mutapčić (Vukovarsko-srijemska županija), Asim Čabaravdić, Enis Omerović (Istarska županija), Ibro Mešić i Hasib Muminović (Primorsko-goranska županija),

Biserka Brkić (Sisačko-moslavačka županija), Admir Muhić (Karlovачka županija), Mesud Bužimkić i Mujesira Delić (Zagrebačka županija), Izet Spahović, Armina Džano i Matija Lučić (Dubrovačko-neretvanska županija).

Tajnik Uredništva: Ishak Hodžić

Adresa uredništva: 10000 Zagreb, Nova cesta 4,
tel: 00385/01/ 309-1083, Fax: 01/309-1084
e-mail: sabah@zg.t-com.hr

Grafička priprema: C.B.Print, Samobor

Tisk: C.B. Print, Samobor

Tiskano uz financijsku potporu iz državnog proračuna RH, putem Savjeta za nacionalne manjine RH.

BKUD "SEVDAH" ZAGREB predstavio KULTURNO STVARALAŠTVO ZAGREBAČKIH BOŠNJAKA i održao XIV. godišnji koncert

U okviru manifestacije Kulturno stvaralaštvo Bošnjaka grada Zagreba, BKUD "Sevdah" Zagreb održao je koncert u dvorani Češke besede Zagreb. To je kulturno umjetničko društvo osnovano 2006., ima dramsku i folklornu sekciju te zbor, a predsjednik je Kemal Bukvić. Uz koncert je bila priređena i izložba bošnjačkih narodnih nošnji, a posebni gosti bili su Alija Bećirević uz pratnju flautistice Sonje Kušec Bećirević, Esad Kopić Osmanović i Enes Melkić. Koncert je organizirao BKUD "Sevdah", a pokrovitelj je bio Savjet za nacionalne manjine RH. Također, 4. prosinca/decembra 2021. u Kulturnom centru Peščenica, Ivanićgradska 41a u Zagrebu održan je XIV. godišnji koncert BKUD "Sevdah" Zagreb.

SARAJEVO, 25. NOVEMBRA/STUDENOG 2021.

Brojne delegacije položile su cvijeće ispred Vječne vatre u centru Sarajeva